

Nederlandstalig islamitisch maandblad sinds 1948

al-islam

november-december 2007



hebt uw vijanden lief



Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a (1835-1908). De Beloofde Messias en Mahdi, Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap: *God heeft mij gezonden om de band tussen God en de mens te herstellen door ware liefde en oprechtheid in de harten der mensen aan te kweken; de waarheid te vestigen en godsdienstoorlogen teniet te doen.*

Naar aanleiding van Goddelijke openbaring verklaarde Hazrat Ahmad^a in 1892 dat hij de Beloofde Messias en Mahdi was, wiens komst was voorspeld door de heilige Profeet van de Islam, Mohammed^s en wiens komst was voorspeld in de geschriften van andere godsdiensten. Zijn volgelingen geloven dat zoals de komst van Elias^a was vervuld in de persoon van Johannes de Doper^a, de tweede komst van Jezus^a in geestelijke zin was vervuld in de komst van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a.

Ahmadiyya Moslims zijn geen zogenaamde fundamentalisten of fanatici. Hun regel is 'Er is geen dwang in de godsdienst' (Koran, 2:257). Zij houden zich alleen met het geloof bezig en niet met politiek. Zij willen niemand iets opdringen en streven naar goede kontakten met al hun medemensen. Hun motto is 'Liefde voor iedereen, haat voor niemand.'

Zij zijn moslims die, vreemd genoeg, door andere moslims worden onderdrukt en vervolgd, ondanks het feit dat zij precies volgens de leer en voorschriften leven. Zij kunnen worden vergeleken met de vroegere christenen, die in de Messias geloofden en daarom werden vervolgd.

Zij verkeren in dezelfde positie. Zij geloven de Beloofde Messias en worden vervolgd.

Hun geloofspunten zijn: de Eénheid van God. Hij wordt Allah genoemd en is een Levende God, Die ook thans tot de mensen spreekt; de engelen van God; het geloof in de geopenbaarde oorsprong van de heilige Schriften en de waarachtigheid van alle profeten.

Zij geloven dat Jezus^a van de dood aan het kruis werd gered en op hoge leeftijd onder de verloren stammen van Israël in Kasjmir is overleden.

Mohammed^s was de laatste wetgevende profeet voor de gehele mensheid. Hij voorspelde de tweede komst van Jezus^a (een niet-wetgevende profeet) van onder de moslims.

Zij geloven in het hiernamaals, met een tijdelijke hel en een eeuwig paradijs, en in 'taqdier', de 'maat der dingen'; een wet die in de gehele schepping werkzaam is en waardoor elk ding zijn specifieke eigenschappen bezit.

Al-Islam is het officiële maandblad van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland. | *Mobarak Moskee*, Oostduinlaan 79, 2596 JJ Den Haag. | T: 070-3245902 | F: 070-3242881 | e-mail: info@ahmadiyya-islam.nl
voorzitter: Hibatunnoer Verhagen
hoofdmissionaris: Naeem Ahmad Warraich
jaarabbonnementen: binnenland euro 24,-
buitenland euro 28,- | losse nummers: euro 2,50
giro nr. 95707 | © *Al-Islam* ISSN: 0021-180X

Het doel van deze maandelijkse publicatie is de lezers inlichten en informeren over religieuze, sociale, economische en politieke vraagstukken gezien vanuit islamitische visie. Meningingen die voorkomen in deze publicatie stemmen niet noodzakelijkerwijze overeen met opvattingen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.

Hoofdredacteur: Abdul Hamid van der Velden
Redactie: Tahira Robina Joemmanbaks, Drs. Muhammad Amjad, Abdul Aala, Daud Akmal, Fahiem Ahmad Dieffenthaler, Said Ikhlaq.
Vertalingen: Latief Verhagen
Fotografie: Abdur Rehman Mir
Administratie: Mohammad Anwar
Marketing: Munir Ahmad Tariq
Distributie: Shakil Sirajdin
Vormgeving: Abdul Haq Compier

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا يَجْعَلْكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ أَنْ
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْبُدُوا وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٥

Laat de vijandschap van een volk u niet tot geweld aansporen. En helpt elkander in deugdzaamheid en vroomheid maar helpt elkander niet in zonde en overtreding. En vreest Allah. Waarlijk, Allah is streng in het straffen.

DE HEILIGE KORAN 5:3

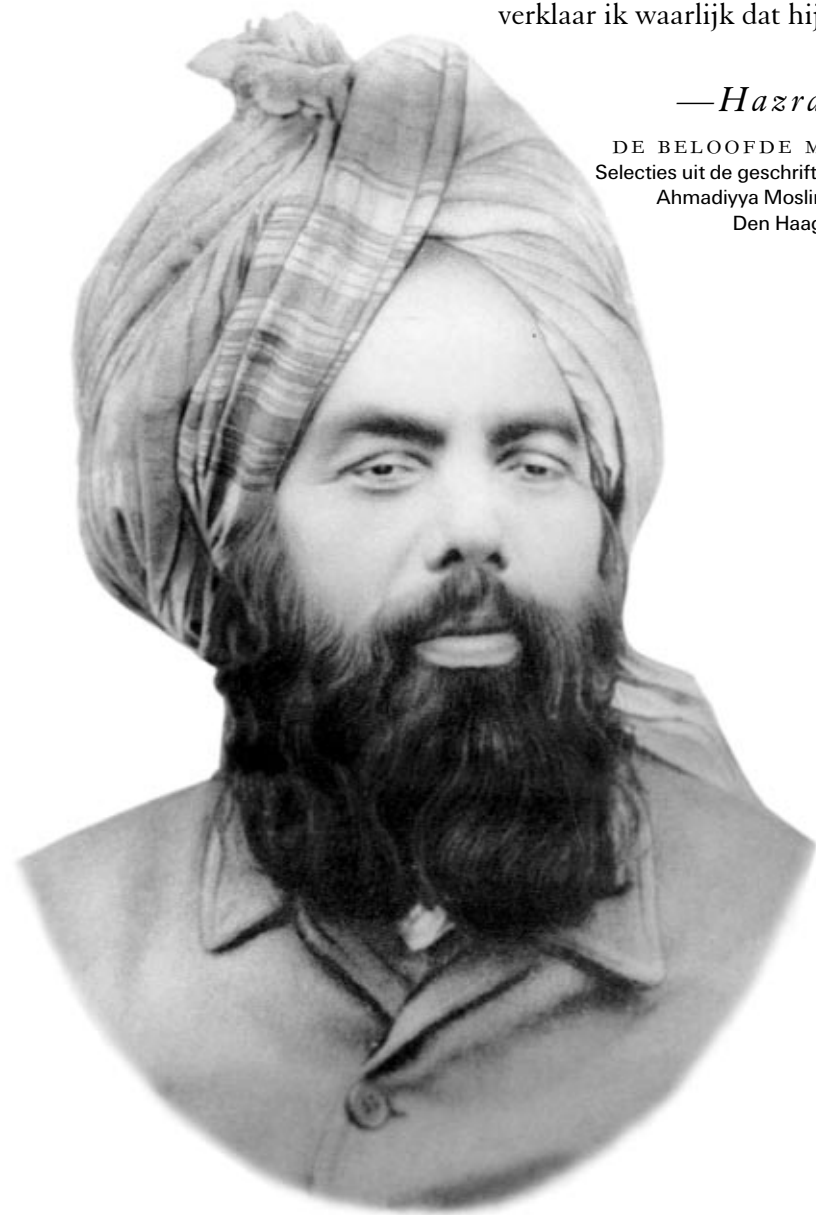
إِذْ دَفَعُ بِلَالٍ إِلَى أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ٥

Weerstaat het kwade door hetgeen best is. Dan ziet, degene met wie gij vijandschap hebt, hij zal u als een boezemvriend worden.

DE HEILIGE KORAN 41:35

Hebt uw vijanden lief, doet wel dengenen, die u haten; zegent wie u vervloeken; bidt voor wie u smadelijk behandelen.

LUCAS 6:27-28



Het beginsel waaraan wij ons houden is dat wij vriendelijkheid in ons hart hebben voor het gehele mensdom. Als iemand ziet dat het huis van een buurman, die hindoe is, in brand staat en niet naar voren treedt om te helpen de brand te blussen, dan verklaar ik waarlijk dat hij niet tot mij behoort. Als iemand van mijn volgelingen ziet dat iemand tracht een christen te doden en zich niet inspant om hem te redden, dan verklaar ik waarlijk dat hij niet tot ons behoort.

—*Hazrat Ahmad*^a

DE BELOOFDE MESSIAS EN MAHDI
Selecties uit de geschriften van de Beloofde Messias.
Ahmadiyya Moslim Djamaat Nederland
Den Haag 1991; p. 70

inhoud

al-islam jaargang 60 no. 11-12
november-december 2007

Hebt uw vijanden lief

4 Vriendelijkheid voor het gehele mensdom

—Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a

7 Hazrat Umar^{ra} in Jeruzalem

—Mehmood Abdul Hayee e.a.

13 Geschapen om van mensen te houden

—Hazrat Mirza Nasir Ahmad^{rh}

15 Motieven Koranverbod weerlegd

—Majlis Sultanul Qalam

23 Europa is gebaseerd op een genocidaire cultuur

—Tom Lanoye

26 Uit de pers

30 De Heilige Profeet^s bidt voor zijn vervolgers in Taif

—Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra}

32 De mensheid houdt ook degenen in die God bestrijden

—Hazrat Mirza Nasir Ahmad^{rh}

omslag Jeruzalem: De muren rond de Tempelberg van Salomo, met daarachter de Toren van David
(vrede zij met hen).

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

- s) *salla llâhu alaihi wa-sallam*: 'mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn'
a) *alaihi s-salâm*: 'vrede zij met hem'
ra) *radiallâhu anhu/ha*: 'moge Allah welbehagen hebben in hem /haar'
rh) *rahmatu llahi alaihi/ha*: 'Allah zij hem/haar genadig'
aba) *ayyadahu llâhu ta 'âla bi-nasrihi l-'azîz*: 'moge Allah, de Verhevene, hem met Zijn machtige hulp helpen'

Arabische woorden worden zoveel mogelijk weergegeven in de internationale transcriptiecode.
Referenties uit de Heilige Koran worden aangegeven door (sura:vers).

Hazrat Umar^{ra} in Jeruzalem

Mehmood Abdul Hayee e.a.



De Tempelberg in de huidige situatie. Bij zijn komst in 637 n.Chr. reinigde Hazrat Umar (ra) de oude Tempel van Salomo, die door de christenen gebruikt werd als vuilnishoop. Hazrat Umar (ra) bouwde alleen een eenvoudige moskee van houten planken aan de rand van het grote plein. Op die plek werd later de Al-Aqsa moskee gebouwd (koepel onderaan de foto). De Rotskoepel (middenin beeld) werd gebouwd door de kalief Abdul Malik ibn Marwan in 691 n.Chr.

Tussen 632 en 732 n.Chr. kwam een groot gedeelte van het Midden-Oosten, Afrika en Europa onder islamitisch bestuur. Vaak wordt de snelle expansie van de Islam geweten aan een drang voor bekering, verovering of het innen van belastingen. De Koran wijst liefde voor wereldse macht en het ontketenen van oorlogen echter fundamenteel van de hand. In dit artikel wordt gekeken naar momenten uit het kalifaat van de 2e kalief van de Islam, Hazrat Umar bin al-Khattab^{ra}, waaruit de toedracht van de door hem gevoerde oorlogen duidelijk wordt, alsmede het gedrag van hem en de moslims jegens de volkeren die onder hun bestuur kwamen.

veroveringsdrang?

De profeet Mohammed^s stuurde vredesdelegaties naar omringende machthebbers om verdragen te sluiten ten behoeve van de veiligheid van de moslimgemeenschap. Ook zijn opvolgers (kaliefen) volgden deze wijze politiek.¹ Deze vredesdelegaties werden echter bespot en enkele werden vermoord. De verdragen die werden gesloten met Arabische machthebbers werden gebroken en de moslimgemeenschap ondervond aanvallen vanuit zowel het Byzantijnse (Oost-Romeinse) als Perzische Rijk. Zo verklaarde de Perzische generaal Rustam in het jaar 14 na de Hijra dat hij geheel Arabië zou verpletteren.² Als gevolg van deze aanvallen was de kalief Umar^{ra} gedwongen zich te verdedigen. In deze strijd overwon een kleine groep moslims, als een David tegen een driedubbele Goliath, zowel de legers van de Arabieren, de Romeinen als van de Perzen. Na de wonderbaarlijke overwinningen kwam uit enkele hoeken de roep om door te gaan, aangezien God toch Zijn teken in het voordeel van de

moslims had getoond. Zo werd Umar^{ra} na de overwinning op Mesopotamië (een deel van het Perzische Rijk) gevraagd door te trekken naar Khorasan, verder oostelijk. Hierop antwoordde Umar^{ra} echter met een stoïcijnse zelfbeheersing en wijsheid:

Ik wens dat de heuvels een barrière zullen vormen tussen Mesopotamië en de gebieden verderop, zodat de Perzen voor ons geen bedreiging zijn, noch wij een bedreiging voor hen. De vlakte van Irak is voldoende voor ons. Ik verkies de veiligheid van mijn mensen boven duizend meer veroveringen en verspilling.³

Ook aan de andere kant, in de strijd met de Byzantijnen (Romeinen) in Syrië, lezen we dat de bekende moslimstrijder Khalid bin Walid aan een monnik verklaarde dat de moslims streden uit verdediging tegen de opmars van de Byzantijnse legers. Hoewel de monnik hem van wreedheden betichtte, liet Khalid hem en zijn klooster ongedeerd, zeggende dat de profeet Mohammed^s hem aldus geboden had.⁴

‘Ik wens dat de heuvels een barrière vormen zodat de Perzen voor ons geen bedreiging zijn, noch wij een bedreiging voor hen. Ik verkies de veiligheid van mijn mensen boven duizend meer veroveringen en verspilling.’ — Hazrat Umar^{ra}

onderwerpen aan Sharia of afpersing?
Vaak wordt bovendien het spookbeeld opgeroepen van een medogenloze groep barbaren, die de door hun veroverde gebieden onderwierpen aan verschrikkelijke Sharia-wetten, of de mensen hoge belastingen lieten betalen in ruil voor overigens ongewenste bescherming. In dit kader zullen wij eerst een tekst over de kalief Umar^{ra} in Jeruzalem bekijken, waarna wij aan het einde van dit artikel even specifiek ingaan op de kwestie van de belastingen.

De moslims hadden de aanval van de Byzantijnse legers afgeslagen en stonden voor de poorten van de heilige stad Jeruzalem.

Na het gebed te hebben geleid, zei Umar^{ra} aan Abu Ubaydah: ‘O aanvoerder, vertel de mensen dat ik ben aangekomen’. De patriarch werd op de hoogte gesteld. (...) Toen Umar^{ra} klaar was voor vertrek, zeiden de moslims: ‘O Leider der Gelovigen, zult gij naar hen toe gaan zonder wapens, alleen en in deze oude kleren? Wij vrezen verraad jegens u. Umar^{ra} reciteerde een vers uit de Koran: *Niets kan ons overkomen behalve datgene wat Allah voor ons heeft verordend. Hij is onze Beschermers. En in Allah zullen de gelovigen hun vertrouwen leggen* (9:51).⁵

Het volgende verslag van de hieropvolgende gebeurtenissen is overgenomen uit het boek ‘Jeruzalem’ geschreven door de gerenommeerde historicus Karen Armstrong:⁶

“[De patriarch] Sophronius reed de stad uit om Umar^{ra} te ontmoeten en hij escorteerde de kalief vervolgens terug naar Jeruzalem. Umar^{ra} moet erg uit de toon zijn gevallen

tussen de schitterend geklede Byzantijnen toen hij de stad binnenreed op een witte kameel in zijn gebruikelijke voddige kleren, die hij had geweigerd te verwisselen voor de plechtigheid [van de overname van de heilige stad]. Sommige christelijke waarnemers ... beseften tot hun eigen onbehagen dat de kalief van de moslims het christelijke ideaal van heilige armoede getrouwer in praktijk bracht dan hun eigen gezagsdragers. Umar^{ra} gaf ook meer uitdrukking aan het heilige ideaal van mededogen dan welke eerdere veroveraar van Jeruzalem ook... Hij had de leiding over de vreedzaamste en minst bloedige overgave die de stad in haar lange en vaak tragische geschiedenis ooit had meegemaakt. Toen de christenen zich eenmaal hadden overgegeven, werd er niemand gedood, werden er geen eigendommen verwoest en geen religieuze symbolen verbrand, vonden er geen uitwijzingen of onteigeningen plaats en werden er geen pogingen ondernomen de inwoners te dwingen de Islam te omarmen.

Umar^{ra} had gevraagd of hij de heilige plaatsen kon bezichtigen en Sophronius nam hem mee naar de Anastasias. Terwijl Umar^{ra} bij het graf stond [waarin Jezus^a had gelegen], werd het tijd voor het moslimgebed en Sophronius nodigde de kalief uit te bidden waar hij stond. Umar^{ra} weigerde hoffelijk; ook wilde hij niet bidden in Constantijns Martyrium, maar hij ging naar buiten en bad op de trappen terzijde van de drukke hoofdstraat, de Cardo Maximus. Hij legde de patriarch uit dat als hij in één van de christelijke heiligdommen had gebeden, de moslims dat geconfisqueerd en veranderd

zouden hebben in een islamitische plaats van aanbidding om het gebed van hun kalief te gedenken in het Bait ul-Maqdis [het ‘heilige huis’, Jeruzalem]. Umar^{ra} schreef onmiddellijk een handvest dat de moslims verbood te bidden op de trappen van het Martyrium of er een moskee te bouwen. Later bad hij in de Nea en ook nu zorgde hij ervoor dat de kerk in christelijke handen bleef. (...)

[Sophronius] bracht Umar^{ra} en diens gevolg naar de Tempelberg. Sinds de Perzische bezetting, toen de joden hun erediens op het plateau hadden hervat, hadden de christenen de plek gebruikt als de vuilstortplaats van de stad. Toen Umar^{ra} de oude verwoeste poorten van de tempel bereikte, zo vertelt de historicus Moedjir ud-Din, keek hij vol afschuw naar het vuil ‘dat destijds over het hele heiligdom verspreid lag, tot op de trappen van de poorten toe, zodat het zelfs terecht was gekomen in de straten die op de poort uitkwamen, en had het zich zo opgehoopt dat het bijna tot aan de zoldering van de poort reikte’. De enige manier om het plateau te bereiken was kruipend op handen en voeten. Sophronius ging voorop en de moslims volgden. (...) Zodra [Umar^{ra}] de situatie in ogenschouw had genomen, begon hij handenvol mest en afval in zijn mantel te gooien en het over de stadsmuur in het Hinnomdal te werpen. Zijn volgelingen deden onmiddellijk hetzelfde. (...)

Zodra het plateau was gereinigd, ontbood Umar^{ra} Ka’b ibn Maslach, een joodse bekeerling tot de Islam en een expert in de *Israiliyyât* of, zoals wij zouden zeggen, ‘joodse studies’. (...) Zowel joodse als isla-

De christenen hadden de Tempelberg van Salomo gebruikt als vuilnishoop. Umar^{ra} begon handenvol mest en afval in zijn mantel te doen en zo de Tempelberg op te ruimen.

mitische bronnen maken duidelijk dat joden aan deze restauratie van de Tempelberg deelnamen. Ook wordt gezegd dat Umar^{ra} vanuit Tiberias met een groep rabbijnen naar Jeruzalem reisde. (...) [Umar^{ra}] vroeg Ka’b de beste plek op de Tempelberg aan te wijzen om te bidden. Ka’b koos een plek ten noorden van de rots, in de – vrijwel zeker onjuiste – veronderstelling dat dat de plaats van het Heilige der Heiligen was geweest. (...) Umar^{ra} ging niet in op het voorstel van Ka’b en besloot zijn moskee aan de zuidkant van het plein op te bouwen, op de plek van de koninklijke basiliek van Herodes, waar de huidige Al-Aqsamoskee staat. (...) Umar’s^{ra} moskee was een eenvoudig houten gebouw, in overeenstemming met het ideaal van soberheid van de vroege Islam. De eerste persoon die er een beschrijving van gaf, was de christelijke pelgrim Arnulf, die omstreeks 670 Jeruzalem bezocht en werd getroffen door het contrast van dit gebouw met de schitterende tempel die er eerst had gestaan: ‘De Saracenen komen nu regelmatig bijeen in een vierkant gebedshuis, dat zij op primitieve wijze hebben gebouwd door het op te trekken van houten planken en grote balken op enkele restanten van ruïnes’. (...)

Geen van de christenen in de stad werd gedwongen zich tot de Islam te bekeren. (...) [De historicus] Tabari citeert een document waarvan wordt verondersteld dat het het covenant tussen Umar^{ra} en de christenen van Jeruzalem is. Hoewel het bijna zeker niet authentiek is, geeft het een goed beeld van de islamitische politiek met berekking tot een overwonnen volk:

De Romeinen vervolgden andere christenen en hadden de joden uit Jeruzalem verbannen. Umar^{ra} nodigde joodse families uit weer in Jeruzalem te komen wonen. Ook mochten alle christenen weer kerken bouwen.

[Umar^{ra}] garandeert hun veiligheid, ieder van hen persoonlijk en hun bezit: hun kerken, hun kruisen, de zieken en de gezonden, alle mensen van hun geloof. Wij zullen geen moslimsoldaten in hun kerken stationeren. Wij zullen hun kerken niet verwoesten noch ook maar iets van hun schatten of eigendommen of kruisen of wat hun ook maar toebehoort, schade berokkenen. Wij zullen het volk van Jeruzalem niet verplichten hun geloof te verloochenen en wij zullen hun geen kwaad doen.

(...) Daarom was het niet verrassend dat nestoriaanse en monofysitische christenen de moslims verwelkomden en de moslims prefereerden boven Byzantium. ‘Zij vroegen niet naar het geloof dat men beleed’, schreef de twaalfde-eeuwse historicus Michael de Syriër, ‘noch vervolgden zij iemand om zijn geloof, zoals de Grieken deden, een ketters en verdorven volk’. De orthodoxe christenen hadden er duidelijk meer moeite mee zich aan te passen. (...) Zij moesten aanzien hoe de Tempelberg werd getransformeerd, waarvan de ontheiliging zo belangrijk voor hen was geweest. Velen van hen namen waarschijnlijk hun toevlucht tot het psychologische redmiddel van de ontkenning. (...) Het viel hun niet moeilijk dat te doen. De christenen behielden de meerderheid in de stad en zelfs de moslims moesten toegeven dat Jeruzalem voornamelijk een stad van *dhimmi's* [beschermelingen] was.

De christelijke heilige plaatsen bevonden zich bijna alle op de westelijke heuvel en die bleef dan ook een geheel christelijk gebied. De islamitische overwinnaars vestigden zich

niet in dat deel van de stad, ook al was het daar koeler en gezonder dan in hun eigen wijk aan de voet van hun *haram* [moskee]. Het was de moslims ook verboden de kerken te betreden die nog steeds op de Olijfberg en in het Kidrondal stonden, vooral niet de Hemelvaartskerk en de kerk van het graf van de Maagd – beide gebouwd ter nagedachtenis van plaatsen en gebeurtenissen die de moslims eveneens vereerden. De christenen mochten vrijelijk kerken bouwen en restaureren: in de zevende en achtste eeuw was er in Syrië en Palestina dan ook een hausse in de kerkbouw. Ook mochten de christenen nog steeds hun processies en diensten houden. De enige plaats waar de moslims in grote getale bijeenkwamen was hun *haram*, de oude Tempelberg, en deze plaats had nooit enige rol gespeeld in de christelijke liturgie.

... de joden waren [door de Byzantijnen] sinds lange tijd uit Jeruzalem en de omgeving ervan verbannen. [Onder Umar^{ra}] werd deze regeling herroepen. Er leek geen goede reden te zijn de joden het recht te ontzeggen in de stad van David te wonen. Umar^{ra} nodigde zeventig gezinnen uit Tiberias uit om zich in Jeruzalem te vestigen, waarbij hun de stadswijk rond de vijver van Siloam bij de zuidwestelijke hoek van de *haram* werd toegewezen. Deze buurt was verwoest ten tijde van de Perzische verovering van 614 en was nog steeds overdekt met puin en afval. De joden ruimden dit op en gebruikten de oude stenen voor hun nieuwe huizen. Het werd hun ook toegestaan een synagoge te bouwen – die bekend staat als ‘de Grot’ – vlak bij de westelijke steunmuur van He-

rodes, misschien in de gewelven onder het plateau. Sommige bronnen vermelden dat de joden mochten bidden op het plateau zelf, net zoals de christenen [van Mohammed^s] mochten bidden in de moskee van Medina. Enkele van de *dhimmi's* – zowel joden als christenen – werden aangesteld als wachters en dienaars op de *haram*, een voorrecht dat hen onthief van het betalen van de *jizya* [belasting]. (...) De Byzantijnse keizers hadden het jodendom buiten de wet geplaatst en Heraclius had op het punt gestaan de joden te verplichten zich te laten dopen. (...) De moslims hadden de joden niet alleen bevrijd van het juk van Byzantium, maar hadden hun ook het recht verleend zich permanent in hun Heilige Stad te vestigen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat deze verandering inspireerde tot enkele apocalyptische dromen, vooral omdat de moslims hadden gepoogd de Tempelberg te reinigen. Bereidden zij soms de weg voor de bouw van de derde tempel door de Messias? Tegen het einde van de zevende eeuw prees een Hebreeuws gedicht de Arabieren als de voorlopers van de Messias en keek vooruit naar de samenkomst van de joodse ballingen in Jeruzalem en de wederopbouw van de tempel. Ook al kwam de Messias niet, de joden bleven de islamitische heerschappij in Jeruzalem goedgezin. In een brief die in de elfde eeuw werd geschreven, herinnerden de rabbijnen van Jeruzalem aan de ‘genade’ die God zijn volk had betoond toen hij het ‘koninkrijk van Ismaël’ toestond Palestina te veroveren. Zij herinnerden zich met vreugde dat toen de moslims in Jeruzalem arriveerden, ‘er men-

De islamitische overwinnaars vestigden zich niet in het christelijke deel van de stad, ook al was het daar koeler en gezonder dan in hun eigen wijk aan de voet van hun moskee.

sen van de kinderen Israëls onder hen waren; zij toonden hun de plaats van de tempel en bleven onder hen wonen tot op de dag van vandaag’.

De verovering van Palestina door de moslims betekende niet dat het land plotseling werd overstroomd door Arabieren uit de *Hijâz*. Etnisch bleef de bevolking even gemengd als ze altijd al was geweest. Het was de islamitische veroveraars niet toegestaan zich in hun nieuwe territoria onder de andere bewoners te mengen. Zij bleven een kleine militaire kaste die apart van de plaatselijke bevolking in speciale militaire kampementen woonde. Enkele generaals mochten huizen bouwen, maar alleen in onbezet gebied. Zoals we al hebben gezien, deden de moslims geen enkele poging zich in de gezondere delen van de stad te vestigen, maar vestigden ze zich in een stadsdeel aan de voet van hun *haram* vlak bij de joodse wijk. Jeruzalem bleef een overwegend christelijke stad met één heilig moslimgebied.” (Einde citaat Karen Armstrong).

de belastingheffing

De *jizya*, oftewel de belasting die werd betaald door volkeren die onder bestuur van de moslims waren gekomen, was geen vergeefse belasting, noch werd deze hardhandig opgelegd en noch was deze belasting een oorzaak van ontevredenheid bij de mensen die deze betaalden. In de eerste plaats moet het misverstand worden weggenomen dat de *jizya* een soort ‘geloofsbelasting’ was, die men betaalde als men een ander geloof had. Veel joden en christenen besloten

Christenen hulden Umar^{ra} in bloemen en joden schreven gedichten over de komst van de Messias.

deel te nemen aan de verdediging van de gemeenschap (zie ook boven) en hoefden deze belasting vervolgens niet te betalen. Dit geeft aan dat de belasting niet het geloof op zich, maar de militaire organisatie betrof, waaraan het vrij stond zelf deel te nemen om zo vrijgesteld te worden van het betalen van de belasting.

De moslims boden verder garantie dat de belasting niet vergeefs zou worden betaald. Toen de moslims bijvoorbeeld een invasie van de Romeinen zagen aankomen, gaf de gouverneur van Syrië alle belasting weer terug aan de burgers. Hij verklaarde dat hoe wel de moslims zouden vechten, hij wegens de grote dreiging geen veiligheid meer kon garanderen, zodat hij deze belasting ook niet rechtmatig kon innen. Hierop wordt vermeld dat de Syrische christenen gebed deden, dat de moslims succes tegen het Romeinse Rijk mochten hebben en de bestuurders van het land zouden blijven. Nadat de moslims inderdaad hadden overwonnen, betaalden de christenen de belasting met genoeg en als nog. Toen de kalief Umar^{ra} later naar Syrië kwam, gaven de christenen hem een warm welkom, zongen liederen en strooiden bloemen over hem uit.⁷

De jizya mocht geen last zijn: Bij een andere gelegenheid werd Umar^{ra} geconfronteerd met een situatie waarbij moslims de belasting op hardhandige wijze inden. Hij stopte en vroeg waarom ze zo hardhandig waren. Iemand verklaarde dat deze mensen de belasting niet betaalden omdat ze er niet toe in staat waren. Umar^{ra} zei: 'Er mag mensen geen last worden opgelegd die ze niet kunnen dragen. Laat hen met rust; hun belasting is hen kwijtgescholden'.⁸

VOETNOTEN

1. Waqidi. *The Islamic Conquest of Syria*. TaHa Publishers; diverse pagina's
2. Maulana Muhammad Ali. *The early Caliphate*; p. 66
3. Sir William Muir. *Annals of the early Caliphate from the death of Mahomet to the Omeyyad and Abbaside dynasties* AH XI-LXI (AD 632-680) from original sources. Oriental Press 1968
4. Hazrat Mohammed^s had gezegd: 'Wanneer u dan te Syrië aankomt, zult gij hen ontmoeten, die God veel gedenken in hun huizen des gebeds. Gij zult hen niet lastig vallen, noch hen bestrijden. Wanneer gij wandelt in vijandig gebied, doodt geen vrouwen en geen kinderen; noch de blinden, noch de ouderen. Hakt geen bomen om, noch verniel enig gebouw'. (*Halbiyya*, vol. iii)
5. Waqidi. *The Islamic Conquest of Syria*. TaHa Publishers; p. 398-399. Zie voor deze referenties ook Sirajul Haq Khan, *Conquests for Survival* in Review of Religions 12/2006, te downloaden via de bibliotheek van www.alislam.org.
6. Karen Armstrong. *Jeruzalem: een geschiedenis van de heilige stad*. Anthos Amsterdam 2002; p. 253-261. Armstrong spelt de naam als Omar; voor de continuïteit van het artikel is in het citaat de spelling Umar gebruikt, met de islamitische vredeswens voor de kalief.
7. Mirza Bashir Ahmad. *Seerat Khatam-un-Nabiyyeen* (Urdu). Rabwah p. 654-655
8. Idem.

Onthoud dat een Ahmadi-moslim haat koestert jegens niemand, en dat hij daar ook niet toe in staat kan zijn. Want Allah heeft hem geschapen om van de mensen te houden en hen te helpen.

—Hazrat Mirza Nasir Ahmad^{rh}

KHALIFATUL MASIHI III
Opening Addresses delivered by Hazrat Khalifatul Masih iii
at the Annual Conferences held at Rabwah,
1965-1976. Ascot Press Londen 1976;
p. 78 (1976)





De Here is gekomen van Sinaï en over hen opgegaan uit Seïr; Hij is in lichtglans verschenen van het gebergte Paran en gekomen met tienduizend heiligen; aan Zijn rechterhand was een vurige wet voor hen.

DEUTERONOMIUM 33:2-3

Jezus zei: De Heer van de wijngaard zal komen en die pachters ombrengen en den wijngaard aan anderen geven. Maar toen zij dat hoorden, zeiden zij: Dat nooit! Maar Jezus zag hen aan en zeide: Wat betekent dan dit, dat er geschreven is: De steen, dien de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden? Een ieder die op dien steen valt, zal verpletterd worden; en op wien hij valt, dien zal hij vermorzelen.

LUCAS 20:16-19

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٠﴾

En indien gij in twijfel zijt omtrent hetgeen Wij aan Onze dienaar hebben geopenbaard, probeert dan een dergelijk hoofdstuk voort te brengen en roept uw helpers buiten Allah te hulp, als gij waarachtig zijt.

DE HEILIGE KORAN 2:24

De 'verworpen steen' uit de parabel van de wijngaard is het nageslacht van Ismaël, dat de Heilige Koran zou ontvangen; een boek waartegen niemand het kan opnemen. 'Paran' in het vers uit Deuteronomium is het gebergte in Arabië met de berg waar Mohammed (s) zijn eerste openbaringen ontving. De Koran wordt in dit Bijbelvers beschreven als 'een vurige wet', gegeven aan de tienduizend volgelingen waarmee Mohammed (s) Mekka binnenliep na de harten van de mensen te hebben veroverd.

Motieven Koranverbod weerlegd

Majlis Sultanul Qalam

Iemand onder het pseudoniem 'M.S.H. Frankenvrij' vatte in het VVD partijblad Liberaal Reveil van april 2007 de argumenten samen die in bepaalde kringen worden gebezigd om de Koran te verbieden ('De Koran getoetst aan de westerse beschaving en rechtsorde'; hierna afgedrukt). Het artikel leende zich daarom uitstekend voor een antwoord van *Majlis Sultanul Qalam*. Dit team van schrijvers van de Ahmadiyya Moslim Djamaat is door Hazrat Khalifatul Masih V^{aba} in het leven geroepen en vernoemd naar de titel 'Koning van de Pen', waarmee Allah de Beloofde Messias^a geprezen had. Onderstaand artikel werd gepubliceerd in Liberaal Reveil van juni 2007.

de Heilige Koran

In zijn betoog over de inhoud en strekking uit de Heilige Koran heeft M.S.H. Frankenvrij het in zijn artikel kennelijk niet nodig geacht om gehele citaten te gebruiken en ook hun context weer te geven.

De citaten uit de Heilige Koran (2:7, 2:90, 2:114, 3:178, 4:151 en 4:56) die Frankenvrij weergeeft om het vermeende primitieve, ongenueanceerde, onverdraagzame, agressieve en haatdragende karakter van de Islam jegens andersdenkenden aan te tonen, hebben betrekking op de afrekening in de hel. Deze verzen worden door Frankenvrij aangehaald om te tonen dat de Islam in deze wereld aanzet tot haat. Hij vergeet hierbij dat ook de christelijke perceptie (en die van andere geloven) van de hemel en hel het verschil tussen het goede en het kwade is. In het christendom gelooft men ook dat men wordt beloond in de hemel en gestraft in de hel. Deze verzen worden door Frankenvrij kennelijk aangehaald om de lezers van de domme te houden en zo creëert Frankenvrij een foutieve publieke opinie.

Verder citeert Frankenvrij de verzen 2:190-193 uit de Koran. Uit dit citaat blijkt duidelijk dat het om verdediging gaat, hetgeen een volstrekt gerechtvaardigde handeling is. Als we het volledige citaat nemen dan zien we:

En strijd voor de zaak van Allah tegen degenen die tegen u strijden, maar overschrijd de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief. En dood hen, waar gij hen ook ontmoet en drijf hen uit, vanwaar zij u hebben uitgedreven; want vervolging is erger dan doden. En bevecht hen niet nabij de heilige moskee, voordat zij u daarin bevechten. Maar indien zij u bevechten, bevecht hen dan – zo is de vergelding van de ongelovigen. Maar als zij ophouden, dan is Allah zeker Vergevensgezind, Genadevol. (2:190-193)

Uit de citaten van deze drie verzen samen komt duidelijk naar voren dat de moslims wordt geboden niet als agressors op te treden. Allah gebiedt zelfs ... *maar overschrijd de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief.*

‘Het is mij geboden rechtvaardig tegenover u te handelen. Allah is onze Heer en Uw Heer. Aan ons onze werken en aan u uw werken. Laat er geen twist tussen u en ons bestaan’. (42:16)

Het weglaten van deze woorden en het wel vermelden van de rest van het citaat, geeft aan dat Frankenvrij geen bonafide bedoelingen heeft.

Het is ook nodig, ter verduidelijking van de context, om vers 2:194 te citeren:

En bestrijd hen, totdat er geen vervolging is en de godsdienst alleen voor Allah wordt. Maar indien zij (met strijden) ophouden, dan is er geen vijandelijkheid meer toegestaan, behalve tegen de onrechtvaardigen.

In het aanhalen van vers 47:4 laat Frankenvrij weer een cruciale zinsnede weg namelijk *...en wanneer de oorlog is opgehouden...* Dit geeft aan dat dit vers betrekking heeft op een oorlogssituatie. Met het weglaten van deze zinsnede wordt de suggestie gewekt dat er een bloedbad onder ongelovigen moet worden aangericht. Dit is weer een getuigenis van het feit dat Frankenvrij de lezers niet volledig wil informeren.

Ook het citaat van vers 4:104 is door Frankenvrij niet geheel overgenomen:

... als gij lijdt, lijden zij ook zoals gij lijdt. Maar gij verwacht van Allah, wat zij niet verwachten. En Allah is Alwetend, Alwijs.

Uit deze zinsnede kan worden opgemaakt dat dit alleen geldt in een oorlogssituatie en dat het lijden van de ongelovigen pas toepasbaar wordt als deze de moslims laten lijden.

Een vertaling van dit vers in het boek *De Filosofie van de Islamitische leer* van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad luidt: *verslap niet in het dienen van uw medescheepselen.*

Ook bij het citeren van vers 9:14 heeft Frankenvrij het verzaakt om de lezers juiste en volledige informatie te verschaffen. Verzen 9:12 en 9:13 verschaffen een duidelijk beeld van de context. Vers 9:12 luidt:

Maar indien zij na hun verbond hun eden breken en uw godsdienst smaden, bestrijdt dan de leiders van het ongeloof – waarlijk, hun eden zijn niets – opdat zij mogen ophouden.

Vers 9:13 luidt: *Wilt gij een volk niet bestrijden dat zijn eden heeft gebroken en plannen smeedde om de boodschapper te verdrijven en dat het eerste was om tegen u te beginnen? Vreest gij hen? Neen, Allah is het meest waardig, dat gij Hem zoudt vrezen als gij gelovigen zijt.*

Om de tegenstelling van de boodschap van Frankenvrij en de ware boodschap van de Koran weer te geven citeren wij hier vers 9:6: *En als een der afgodendienaren u om bescherming vraagt, schenk hem dan bescherming dat hij het woord van Allah moge horen. Voer hem dan naar de plaats waar hij veilig is. Dit is omdat zij een volk zijn dat niet weet.*

Dit vers geeft een uitzonderlijk voorbeeld van hoe beschaafd en wellevend de Koran is jegens ongelovigen. Dit vers is een voorbeeld van tolerantie en liefde voor de medemens.

geen dwang in de godsdienst

De bewering van Frankenvrij dat de Heilige Profeet Mohammed^s de Islam met geweld heeft verspreid is in tegenstrijd met de Koran, en onlogisch en historisch gezien onjuist. De

Islam verbiedt dwang in geloofszaken, zoals uit de volgende Koranverzen blijkt:

Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, het juiste pad is van dwaling onderscheiden. (2:257).

Laat daarom geloven die geloven wil en niet geloven die niet wil (18:30).

Indien zij zich afwenden, dan is uw plicht slechts de duidelijke verkondiging ervan (3:21). Gij wilt niet aanbidden wat ik aanbid. Derhalve voor u uw godsdienst en voor mij mijn godsdienst (109:6-7).

Het is mij geboden rechtvaardig tegenover u te handelen. Allah is onze Heer en Uw Heer. Aan ons onze werken en aan u uw werken. Laat er geen twist tussen u en ons bestaan. (42:16).

Dit zijn slechts enkele van de 400 verzen uit de Koran die duidelijk maken dat er volgens de Islam er geen dwang mag zijn in het geloof.¹

Daarnaast kan geen zinnig mens denken dat de Heilige Profeet Mohammed^s de Islam met geweld heeft verspreid. Hij was een genade voor de gehele mensheid. Zijn volgelingen groeiden snel in aantal vanwege zijn uitnemende, aantrekkelijke en voorbeeldige karakter en de inherente schoonheid van de Islam. Nadat de leiders van de afgodendienaren beseften dat zij de discussie met de moslims niet aankonden, probeerden zij de moslims met geweld tot afgoderij te dwingen en dus niet andersom. Vele onschuldige moslim mannen en vrouwen werden vanwege hun geloof vervolgd, geboycot en vermoord. Dertien jaar lang heeft de Profeet Mohammed^s zijn

‘De legende van fanatieke moslims die door de wereld raasden en de Islam opdrongen aan veroverde rassen, is één van de meest absurde herhalingen waarin historici ooit zijn vervallen.’

— De Lacy Evans O’Leary

volgelingen aangespoord om geweld niet te vergelden. Hadden de moslims zulke standvastigheid kunnen tonen als zij onder dwang waren bekeerd?

Bovendien groeide de Islam sneller in vreedstijd dan tijdens de onvermijdelijke zelfverdedigingsoorlogen. Zo groeide het aantal volgelingen van Mohammed tijdens het tweejarige vredesverdrag van Hudaibiyya van 1500 tot 10.000.²

Het verkeerde beeld dat Mohammed het geloof met dwang oplegde, werd gecreëerd door de middeleeuwse katholieke kerk, die de kruistochten en de Inquisitie wilde legitimeren met het beeld van een gewelddadige tegenpartij.

De Lacy Evans O’Leary schrijft treffend in *Islam at the Crossroads* (1923) op blz. 8:

De geschiedenis maakt het echter duidelijk dat de legende van fanatieke moslims die door de wereld raasden en met de punt van het zwaard de Islam opdrongen aan veroverde rassen, één van de meest absurde herhalingen is waarin historici ooit zijn vervallen.

Het is zelfs zo dat een millennium nadat de Islam de gewetensvrijheid had ingevoerd, in het christelijke Europa nog ketters werden verbrand onder het motto ‘één rijk, één godsdienst’.

houding tegenover tegenstanders

Hoe op te treden tegen tegenstanders is altijd een belangrijke vraag geweest. Moet men hen met gelijke munt betalen, of moet men zich maar alles laten welgevalen? Dit zijn de twee uitersten, die de mens geen bevrediging kunnen schenken. Natuurlijk

‘... er is geen verwijt tegen degenen, die zich verdedigen nadat hun onrecht is aangedaan. Het verwijt is slechts tegen hen, die mensen onrecht aandoen en ten onrechte in het land opstand veroorzaken.’ (42:42-43)

kunnen we door toepassing van het eerste onze vijand afschrikken en hopen aldus een einde te maken aan vijandelijkheden.

De tweede handelswijze, hoewel soms goed en nuttig, draagt het gevaar in zich dat wij aldus handelingen van onze vijand aanmoedigen om nog verder aan zijn kwade gezindheid toe te geven. Daarom moeten wij ons bij de keus van een handeling door ons verstand laten leiden. Wij wijzen hier weer op de geestelijke vooruitgang van de mens. Voor de mensheid, die nog nauwelijks tot oordelen in staat was, voldeed een eenzijdig richtsnoer.

Vandaar het ‘oog om oog en tand om tand’ van Mozes^a en ‘bied de boze geen weerstand’ en ‘als iemand u op de rechterwang slaat, keer hem dan ook de linker toe’ van Jezus^a. De Koran echter moedigt de mens aan om vergevengsgezind te zijn jegens zijn vijanden, maar geeft hem de vrijheid indien hij dit dienstig oordeelt, met gelijke munt terug te betalen, daar soms een soepel optreden de vijand meer innerlijke schade berokkent dan een streng optreden zou kunnen doen. Maar de leidende gedachte hierbij blijft steeds dat vergevengsgezindheid boven vergelding gaat. Hierover lezen wij in de Koran:

Doch de vergelding van het kwade is het daaraan gelijke. Maar wie vergeeft en verbetering voor ogen houdt, zijn loon rust bij Allah. Voorzeker, Hij houdt niet van de onrechtvaardigen. Maar er is geen verwijt tegen degenen, die zich verdedigen nadat hun onrecht is aangedaan. Het verwijt is slechts tegen hen, die mensen onrecht aandoen en ten onrechte in het land opstand veroorzaken. Deze zullen een

pijnlijke straf ontvangen. En hij die geduldig is (d.i., wie niet vergeldt) en vergeeft, dat is voorzeker een (teken) van een sterk karakter. (42:41-44)

vergevengsgezindheid

Vergevengsgezindheid wordt in de Koran als een deugd beschouwd, welke door God zeer wordt bemind. Hoewel het voor de boosdoener opvoedend kan werken, indien men hem met gelijke munt betaalt, moet men toch steeds zijn verbetering als doel in het oog houden. Het betrachten van vergevengsgezindheid kan pas dan als goed worden aangemerkt als men dit met verstand en naar de omstandigheden verricht, dus zo, dat de boosdoener dit niet voor laksheid of lafheid aanziet. Eenzijdigheid is bij de verhouding met tegenstanders verkeerd. De Koran laat ieder mens vrij om de juiste middenweg te kiezen, waardoor zijn verantwoordelijkheidsgevoel wordt ontwikkeld. Wij lezen hierover als volgt:

Wedijver met elkaar in het vragen om vergiffenis van uw Heer en om het Paradijs, welks uitgestrektheid de hemelen en de aarde is, bereid voor de godvrezenden. Zij, die in voorspoed en in tegenspoed weldoen en zij, die toorn onderdrukken en mensen vergeven, voorzeker, Allah heeft hen, die goeddoen lief. (3:134-135). Verder: Neig u tot vergiffenis en spoor tot vriendelijkheid aan en wend u van de onwetenden af. (7:200)

En indien gij vergeldt, doe dit dan naar mate u onrecht werd aangedaan; maar als gij geduld toont (d.i. niet vergeldt), dan is dat voorzeker het beste voor degenen die geduldig zijn.

Door moslims te vergelijken met de nazi's voorziet Frankenvrij zich van middelen om juist de oude lijn van haat van het Westen tegenover andersdenkenden voort te zetten.

En wees geduldig, voorwaar uw geduld is alleen met de hulp van Allah (mogelijk). En treur niet over hen (ongelovigen), noch maak u ongerust over hun plannen. Voorwaar Allah is met degenen, die (God) vrezen en goeddoen. (16:127-129)

door verkeerde informatie worden lezers misleid

Had men mogen gissen, waarom de auteur juist het pseudoniem ‘Frankenvrij’ heeft gebruikt, dan zou, alhoewel dit niet noodzakelijkerwijze zo dient te zijn, men een aanknopingspunt kunnen vinden in de strekking van het artikel en de rode draad die er doorheen loopt. De auteur vergelijkt de Heilige Profeet Mohammed^s met Karel de Grote, de koning der Franken en keizer vanaf 800 na Chr., die de Saksen onder dwang bekeerde tot het Christendom. De auteur spoort aldus het Westen aan zich te bevrijden van de hedendaagse ‘Franken’, de moslims. Het merkwaardige hiervan is, dat door het aanhalen van een van zijn grote inspiratiebronnen, de politiek denker van Italië, Niccolo Macchiavelli (1469-1527), de auteur zich schuldig maakt aan gewetenloze machtspolitiek. Het was immers Macchiavelli, die in de Verhandelingen over de eerste tien boeken van Titus Livius schreef: *Waar het voortbestaan van het vaderland op het spel staat, mag het geen punt van discussie zijn of iets rechtvaardig of onrechtvaardig, menselijk of wreed, eervol of vernederend is. Dan dient men resoluut te kiezen voor de oplossing die het voortbestaan garandeert en de vrijheid instandhoudt.*

In werkelijkheid is de auteur een instrument om een immense kloof te creëren tussen de moslims en de niet-moslims, en door moslims te beschuldigen van geweld en haat jegens de ongelovigen, door ze te vergelijken met de Nationaal-Socialisten in het verleden, voorziet hij zich van allerlei middelen om juist de oude lijn van haat van het Westen tegenover andersdenkenden voort te zetten. Dit wordt eveneens belichaamd door het feit dat door hem (waarschijnlijk beoogd) de volgende passages uit het Evangelie niet worden vermeld: *Denk niet dat ik ben gekomen om op aarde vrede te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.* (Mattheüs 10:34) en *Maar wie nu een geldbuidel heeft, moet die meenemen, evenals zijn reistas, en wie er geen heeft moet zijn mantel verkopen en zich een zwaard aanschaffen.* (Lukas 22:36)

Het christendom heeft zich reeds vanaf het Concilie van Nicea in 325 na Chr. in werkelijkheid als staatsgodsdienst zelden bekommerd om de grondbeginselen van nederigheid, liefde en broederschap tegenover andersdenkenden. Denk bijvoorbeeld in het historische kader aan het feit hoe joden zijn behandeld in het ‘christelijke Westen’, enz. De Islam is de goddelijke wet, die de heiligheid van het leven, eigendom en eer van het individu waarborgt; de religie die haar oordeel velt door middel van rechtvaardigheid en die het individu wijst op ethische factoren als schaamte, bescheidenheid, kuisheid, trouw, sympathie, respect, zachtmoedigheid,

Religieuze teksten worden uit hun verband gerukt, waardoor een gedeelte van de onverlichte massa wordt getransformeerd tot oppervlakkige, weinig denkende, bloeddorstige fanatiekelingen.

nederigheid, waarheidslievendheid, tolerantie, genegenheid, enz.

Het zijn enerzijds de onwetende geestelijken onder de moslims en ook onder christelijke missionarissen, die door de moslims als geleerden werden beschouwd, en de Westerse media anderzijds, die misbruik hebben gemaakt van hun bekwaamheden door islamitische teksten niet in hun historische context te plaatsen en te laten onderzoeken. Dit heeft als gevolg dat religieuze teksten uit hun verband worden gerukt, waardoor een gedeelte van de onverlichte massa onder de mensen wordt getransformeerd tot oppervlakkige, weinig denkende, bloeddorstige fanatiekelingen. Dit wordt overigens onzes inziens wel op bijzonder plastische wijze geïllustreerd door het feit dat de schrijver kennelijk niet zonder pseudoniem zich frank en vrij kan uiten. Het feit dat een politieke partij die aldoor de scheiding tussen kerk en staat propageert het artikel van Frankenvrij met verkeerde informatie over de Islam plaatst in het blad Liberaal Reveil lijkt naadloos te passen in deze strategie.

De leer van de Islam tracht vrede te bevorderen op de best mogelijke wijze. Het geloof is een zaak van het hart. Wie kan met het zwaard het hart van iemand winnen? In het begin werden de moslims van Mekka vervolgd, maar zij droegen dit in lijdzaamheid. Uiteindelijk emigreerden ze naar Medina en ook daar werden de moslims vervolgd door de ongelovigen en tot veldslagen gedwongen. Het was daarom noodzakelijk de vijand te bestrijden ter

verdediging van de vrijheid van het geweten en de vrijheid van het geloof. Dit zijn namelijk fundamentele rechten van de mens. M.b.t. strijd kan het volgende Koranvers worden aangehaald:

Toestemming om te vechten is gegeven aan degenen tegen wie gevochten wordt, omdat hun onrecht is aangedaan, voorzeker, Allah heeft de macht hen bij te staan, degenen die ten onrechte uit hun huizen werden verdreven alleen omdat zij zeiden: 'Onze Heer is Allah'. En indien Allah sommige mensen niet met behulp van anderen tegenhield, zouden ongetwijfeld kloosters, kerken, synagogen en moskeeën, waarin dikwijls de naam van Allah wordt herdacht, afgebroken zijn. Allah zal ongetwijfeld degene ondersteunen die Hem helpt - Allah is inderdaad Sterk, Almachtig. (22:40-42)

Dhr. Frankenvrij, die vol lof is over het christendom, zou moeten weten dat weliswaar het de metgezellen van de Profeet Mohammed^s waren, die de 'wandellende uitspraken' van Jezus op aarde waren, zoals beschreven in de volgende passage uit het Evangelie: *Bedenk wel, ik zend jullie als schapen onder de wolven.* (Mattheüs 10:16)

gedrag van een moslim tegenover een moslim en een niet-moslim

Zoals men in het Westen islamofoben heeft, zo heeft men in de moslimwereld extremisten die aansturen op een 'botsing der beschavingen'. Om die confrontatie mogelijk te maken, schilderen zij de ander af als de grote vijand. Zo krijgt de Islam

Een fobie is een irreële angst waarin de werkelijkheid verloren is gegaan. Het wegnemen van een fobie vereist het herstellen van de band met de werkelijkheid. Dit vergt onderzoek naar de ware aard van de ander.

in het Westen etiketten opgeplakt als onverdraagzaam, fanatiek, gewelddadig, achterlijk, despotisch, extremistisch, kortom, een model dat in alles geacht wordt de antithese te zijn van het 'moderne, vrije Westen', en dat daardoor als een bedreiging wordt gevoeld. In de moslimwereld proberen sommige groeperingen het Westen als 'de grootste bedreiging ooit voor de Islam' af te schilderen. Dit leidt beiderzijds tot een fobie. Een fobie is een irreële angst, een emotie die niet op feiten berust, maar waarin de werkelijkheid verloren is gegaan. Het wegnemen van een fobie vereist het herstellen van de band met de werkelijkheid. Dit vergt onderzoek naar de ware aard van de ander.

Hoe men moet omgaan met niet-moslims wordt in de Koran vermeldt in het volgende vers: *Allah verbiedt u niet, degenen die niet tegen u om de godsdienst hebben gevochten, noch u uit uw huizen hebben verdreven, goed te doen en rechtvaardig te behandelen. Voorzeker, Allah heeft de rechtvaardigen lief.* (60:9)³

Het daarop volgende vers verduidelijkt: *Maar Allah verbiedt u vriendschap te betonen aan degenen die tegen u gevochten hebben om de godsdienst, en die u uit uw huizen hebben verdreven of geholpen hebben u te verdrijven. En wie hun ook vriendschap aanbiedt, dezen zijn de boosdoeners.* (60:10)

Het lijkt nogal logisch dat de Koran adviseert geen vriendschapsbanden aan te gaan met diegenen die moslims omwille van hun geloof vervolgen. Een Koranvers met

betrekking tot rechtvaardigheid tegenover niet-moslims is: *O gij die gelooft, wees voorstanders van rechtvaardigheid, getuigen voor Allah, zelfs al was het tegen uzelf, of ouders en verwanten. Hetzij rijk of arm, Allah is beter dan beiden. Volg niet de begeerten, opdat gij niet onrechtvaardig zult zijn. En als gij de waarheid omzeilt of u ervan afwendt, Allah is goed op de hoogte van wat gij doet.* (4:136)

Zo hadden, ten tijde van de tweede kalief, Umar bin al-Khattab, enkele moslims een stuk land gestolen van een jood en erop een moskee gebouwd. Dit was een duidelijke schending van de rechten van de jood. Umar gaf hierop het bevel de moskee te slopen en het land terug te geven aan de jood. Echter, zelfs tegenover diegenen die de Islam vijandig gezind zijn, wordt mildheid voorgeschreven, en de moslims wordt aangeraden hoop te koesteren, want: *Het is mogelijk dat Allah liefde zal kweken tussen u en diegene van hen met wie gij in vijandschap verkeert; want Allah is Almachtig en Allah is Vergevensgezind, Genadevol.* (60:8)

De gemeenschap van moslims wordt in de Koran getypeerd als een 'gemeenschap van de middenweg'. Extremisten worden te allen tijde geschuwd, ook in hun verhouding tot mensen die vijandig staan tegenover de Islam. De voorschriften over hoe men met burenen moet omgaan, zijn dan ook van toepassing op niet-islamitische burenen. Ibn 'Umar en Aisha vertellen, dat de Heilige Profeet Mohammed^s zei: *Gabriël bleef me*

Alle normen van historisch en religieus besef lijken te zijn verdwenen. De oproep om een legale versie van de Heilige Koran samen te stellen is volstrekt verwerpelijk.

vermanen over de rechten van burenen tot ik geneigd was te geloven, dat hij hun erfrecht zou geven. (Bukhari)

Er wordt een beloning in het vooruitzicht gesteld voor een Moslim die geduldig een lastige buur verdraagt: *De Boodschapper van God zei: Er zijn er drie die God liefheeft... (een van hen is) hij die een buur heeft die hem stoort, maar die dat geduldig verdraagt tot ze gescheiden worden door de dood of tot één van hen verhuist.* (Musnad Ahmad)

Regelmatig beveelt de Koran in alle toonaarden zijn lezers, zich alle goede eigenschappen eigen te maken en in praktijk te brengen.

conclusie

In dit artikel hebben wij getracht de stelling te weerleggen dat de Koran moet worden verboden op grond van het feit dat deze geweld gebiedt tegen ongelovigen en dat de profeet dit in praktijk bracht. Ook is hierdoor de stelling dat de moslims hierin de profeet moeten volgen omdat zij anders huichelaars zouden zijn, niet langer onderbouwd. Wij menen te moeten concluderen dat het artikel van de anonieme schrijver niet bijdraagt aan een beter begrip en een betere verstandhouding tussen moslims en niet-moslims. Het verscherpt integendeel de tegenstellingen.

De genoemde vermeende oproep tot primitief, ongenueanceerd, onverdraagzaam, agressief en haatdragend gedrag jegens andersdenkenden komt zoals wij hebben getracht aan te tonen in de Heilige Koran niet voor.

Ook passages die oproepen tot moord en doodslag tegen niet-moslims zijn vreemd aan de islamitische leer. Bij strijd gaat het steeds om verdediging, niet om een aanval. Nooit is sprake van agressie. De verspreiding van dit soort opvattingen is onverantwoord, onjuist en versterkt de vooroordelen betreffende een gewelddadige Islam. Waarom worden gewraakte passages niet beoordeeld naar de context en de achtergronden? Waarom moeten tegenstanders van de Islam aan moslims een door eerstgenoemden geredigeerd Heilig Boek voorleggen? Alle normen van historisch en religieus besef lijken hier te zijn verdwenen. De oproep om een legale versie van de Heilige Koran samen te stellen is volstrekt verwerpelijk. Publicatie van het artikel draagt niet bij aan discussie en overleg, maar kapt deze eerder af.

Overleg dient altijd gebaseerd te zijn op het vrijelijk presenteren en verklaren van de normen en ideeën van de aan het overleg deelnemende partijen. Indien bij voorbaat de normen van een van de deelnemers door andere deelnemers worden gemuteerd zonder hiervoor gezag te hebben vervalst het fundament voor overleg.

VOETNOTEN

1. Muhammad Zafrullah Khan. *Punishment of apostacy in Islam*. The London Mosque: p. 58
2. Muhammad Zafrullah Khan. *Muhammad: Seal of the prophets*. Routledge & Kegan Paul 1980
3. *De Heilige Koran, met Nederlandse vertaling*. Mobarak Moskee Den Haag 1991

Zitten we in een cyclische, in Europa steeds weer terugkerende beweging die op een bepaald moment genocidair wordt? Geert Wilders heeft in het Nederlandse parlement al gesproken over de ‘ont-islamisering van Nederland’ die zeer wenselijk en nodig zou zijn. Wat zegt en doet hij daarna? (...) Ik heb mij ... verdiept in allerlei fascistische voorbeelden uit de jaren 30 die in Vlaanderen gemaakt en uitgedeeld zijn, wat er gezegd is, wat er getekend is als cartoons, over ‘de jodenburgemeester Eskamillio Huismanski’. We mogen zelfs de parallellen op dit moment blijkbaar niet meer trekken. Dat is de politieke correctheid: niet meer praten over het ijkpunt van de vorige eeuw, de holocaust. De vraag moet echter volgens mij zijn: was de holocaust een onwaarschijnlijk eclatante uitzondering in een voor de rest homogeen schitterend, alleen met kunsten en filosofie begaan fantastisch Europa? Of is het een triest hoogtepunt van één van de onderstromen van hoe Europa gebouwd is? Is Europa behalve op fantastische kunst, zeer gedegen filosofie en wetenschap, ook gebaseerd op een genocidaire cultuur? Volgens mij geldt dit laatste.

—*Tom Lanoye*

AUTEUR VAN ‘FORT EUROPA’ EN ‘OVERKANT’
Interview in Het Vrije Woord
Kwartaalblad humanistische vereniging HHV, Antwerpen
dec 2007; p. 14, 12

DE KORAN GETOETST AAN DE WESTERSE BESCHAVING EN RECHTSORDE



M.S.H. FRANKENVRIJ

Het wordt de hoogste tijd dat wij in Nederland en West-Europa de achtergronden van de islam en de inhoud en strekking van de Koran serieus gaan nemen. Alleen dan kunnen we de vragen rondom de, soms gebrekkige, integratie van islamitische immigranten het hoofd bieden, aldus Frankenvrij. De auteur schetst in dit artikel de ontstaansgeschiedenis van de Koran in vergelijking met de Bijbel. Bovendien wordt gekeken hoe de Koran zich tot de westerse rechtsorde verhoudt.

De problematiek van de gebrekkige integratie in de Nederlandse en West-Europese samenleving van islamitische immigranten (Turken, Marokkanen, Algerijnen, Pakistanen e.d.) slaapt zich, zoals bekend, inmiddels al vele jaren lang voort! Er vindt eveneens al jarenlang een morelemaand discussie plaats tussen de Europese Unie (EU) en het islamitische Turkije over een eventuele aansluiting van dit laatste land.Turkije heeft zich, na de omwenteling in 1922 onder leiding van Kemal Atatürk, tot doel gesteld om een seculiere democratie naar westerse model te worden – maar kan na ruim tachtig jaar nog steeds niet voldoen aan de bijbehorende normen, met name wat betreft het respecteren van de mensenrechten.* Overbereknd zijn intussen de terreurdaden die onophoudelijk en wereldwijd – ook in West-Europa en Nederland – bedreven worden door fundamentalistische islamieten en waarbij in de regel nietsvermoedende passanten – soms massaal – om het leven worden gebracht; denk aan New York, Jerusalem en andere Israëlische steden, Bali, Moskou, Madrid, Londen, Amsterdam.

Daarom is het onderhand zeer dringend geboden dat de Nederlanders én West-Europeaanen zich persoonlijk, grondig en direct, op de hoogte stellen van de achter-

gronden van de islam en met name van de inhoud van het geschrift dat de grondslag van die religie vormt, de Koran. Wij moeten ons hoognodig de fundamentele feiten elken maken die bij de voornoemde problemen een essentiële rol spelen. Dat is overigens niet zo moeilijk.Van de Koran zijn vertalingen beschikbaar, ook in het Nederlands. De mijne, inmiddels ruim 20 jaar in mijn bezit, is van de hand van J.H. Kramers, wijlen hoogleraar Arabisch te Leiden, en is door deze van een informatieve inleiding voorzien.* De navolgende citaten uit de Koran zijn eraan ontleend.

In deze verhandeling worden in kort bestek de inhoud en strekking, ontstaansgeschiedenis en literaire kwaliteiten van de Koran gekenschetst, in vergelijking met die van de Bijbel, grondslag van het joodse en van het christelijke geloof en één der pijlers van onze westerse beschaving.* De verschillen tussen de Koran en de Bijbel zijn, zo zal blijken, zeer groot. Beide propaganden het geloof in één God – doch zij schetsen van deze ene God een geheel verschillend beeld. Bijgelovig wordt aan islamieten onder meer een volstrekt andere wijze van omgaan met andersdenkenden voorgeschreven dan voor joden en christenen geldt.

Ook de verhouding tussen de Koran en onze rechtsorde wordt in het navolgende behandeld. Die blijkt uiterst problematisch te zijn. Desalniettemin hebben wij inmiddels miljoenen islamitische immigranten toegelaten tot onze (Nederlandse en West-Europese) samenleving. Daarin zijn ca. anderhalve eeuw geleden de scheiding van kerk en staat en de vrijheid van godsdienst tot uitgangspunten genomen. Daarbij werd echter eigenlijk alleen en met name rekening gehouden met de diverse vormen van de christelijke en joodse religies. Dit leedt thans tot de klemmende vraag: Is een vreedzame coëxistentie ofwel accommodatie mogelijk, op dezelfde wijze, tussen de islamitische immigranten – die hun godsdienstige opvattingen

baseren op de Koran – en onze westerse samenleving en cultuur die gedurende een lange reeks van eeuwen zijn gevormd door de joods-christelijke traditie? Hier wordt tot slot op ingegaan.

INHOUD EN STREKKING VAN DE KORAN

De Koran is evenals de Bijbel een religieus boek waarin het monotheïsme wordt beleden en gepropageerd, het geloof in één God die het heeal heeft geschapen en die ieder mens persoonlijk ter verantwoording zal roepen (bij het laatste oordeel) voor de wijze waarop hij met Gods gaven is omgegaan. De eerste Soera (hoofdstuk) van de Koran bevat een gebed waarin eer wordt bewezen aan Allah (de ene en eeuwige God) en om diens bijstand wordt gesmeecht. Dit gebed is qua lengte en wijze van formulering vergelijkbaar met het christelijke Onze Vader (Mattheüs 6,9-13) en doet qua thematiek mede denken aan de eerste Psalm (het pad van de bozen breekt af).

De verschillen tussen Koran en Bijbel zijn echter zeer groot. De Koran valt qua inhoud, beoordeeld tegen de achtergrond van onze westerse en joods-christelijke beschaving, te karakteriseren als: primitief, ongenuaniceerd, onverdraagzaam, agressief en haatdragend met name jegens andersdenkenden. De Koran zet zelfs openlijk tot gewelddaden (incl. moord en doodslag) aan.

Ik zal deze karakterisering – die in eerste instantie rauw uit de lucht zal komen vallen – in het vervolg onderbouwen en verklaren. Doch laat ik, ter eerste staving ervan, meteen enkele citaten uit de Koran geven: ‘Voor de ongelovigen heeft Allah een ontzaglijke en verederende bestraffing weggelegd’ (o.a. Soera 2,7. Soera 2,90, Soera 2,114. Soera 3,178, Soera 4,151). ‘Wij zullen de ongelovigen braden in een vuur waarbij telkens hun huid, wanneer die gebakken is, zal worden vervangen door een andere opdat zij een jaarlijkse bestraffing smaken’ (Soera 4,56). ‘Bestrijd op de weg Allah’s hen die u bestrijden en doodt hen waar gij hen aantreft en verdrijf hen vanwaar zij u hebben verdreven, totdat er geen beproeving meer is en de godsdienst aan Allah behoort’ (Soera 2,190-193). ‘Wanneer gijlieden dus een ontmoeting hebt met de ongelovigen, houwt dan in op de nekken, en wanneer gij onder hen een bloedbad hebt aangebracht, bindt hen dan in boeien’ (Soera 47,4). ‘Versaagt niet in uw begeerte de vijand te zoeken’ (Soera 4,104). ‘Strijd

tegen de ongelovigen;Allah zal hen straffen door uw handen en hen vernederen, en Hij zal u hulp verlenen tegen hen’ (Soera 9,14). ‘Wie strijdt op de weg Allah’s en dan gedood wordt of overwint, die zullen Wij een ontzaglijk loon geven’ (Soera 4,74). ‘O gij, Joden, aan wie de Schrift gegeven is, geloofst aan wat Wij hebben nedergezonden vóórdat Wij u gezichten wegaven en ze weer plaatsen op hun achterzijde, of dat Wij u,lieden van de Sabbath, vervloeken’ (Soera 4,47). ‘De Joden zijn het hevigst der mensen in vijandschap jegens hen die geloven’ (Soera 5,82). ‘Vermaant de vrouwen van wie gij opstandigheid vreest en vernijdigt haar op de rustplaatsen en slaat haar, totdat zij u gehoorzaam worden’ (Soera 4,34). ‘Houwt van de dief en de dievege de handen af tot vergelding van wat zij verdiend hebben, als een voorbeeld van kastijding door Allah’ (Soera 5,38). ‘Geselt zodat de overspelige vrouw als de overspellige man met honderd geselslagen’ (Soera 24,2).

Hiervóór zijn slechts een twintigtal ‘haat-en-geweld’-verzen weergegeven uit (het begin van) de Koran, die in totaal zo’n 6200 verzen telt. Dergelijke verzen komen honderden keren in de Koran voor, dus gemiddeld eens per 40-50 verzen, en moeten derhalve bij vrijwel elke (voor)lezing uit de Koran – bijv., s’ vrijdags in de moskee – aan bod komen. De inhoud ervan wordt met andere woorden zeer nadrukkelijk aan de islamieten ingeprent.*

DE KORAN VERSUS DE NEDERLANDSE RECHTSORDE
De Koran wekt in de naam van Allah de ‘ware geloven’ (de islamieten) op tot haat jegens en tot doodslag en moord op en het voeren van oorlog tegen ‘de ongelovigen’ (met name ook de joden) en tot het mishandelen en vernemen van ongehoorame vrouwen, ecbtrekkers, dieven etc. Het verspreiden of daartoe in voorraad hebben van de Koran en het openlijk aan gehore brengen van de inhoud ervan is, volgens allang bestaande wetgeving, een misdrijf (‘discriminatie’ en oprulning); zie de art. 137e en 132 van het Wetboek van Strafrecht.

De Koran roept aldus op tot daden die bij ons op zijn hoogst aan de overheid zijn voorbehouden doch die wij voor individuele burgers volstrekt taboe achten. De Koran gaat dus lijnrecht in tegen onze staatsinrichting waar kent geen scheiding tussen kerk en staat, tussen particuliere geloofsbeleving en publiek optreden, ja accepteert dit onderscheid zelfs niet.*

verblijf in de woestijn. Dergelijke passages in het Oude Testament spelen echter bij de Joden al zo’n 2800 jaar geen rol meer ter rechtvaardiging van het voeren van oorlog of van het beoefenen van terreur, om redenen die hierna zullen worden toegelicht.

Terwijl de volgorde van de Soera’s in de Koran dus louter door hun lengte is bepaald, bestaat iedere Soera op zichzelf weer uit plukken verzen die elkaar op onsamenhangende wijze opvolgen: een uitval tegen de ongelovigen, wordt gevolgd door voorschriften over het gebed, wordt gevolgd door een beschouwing over een veldslag, wordt gevolgd door een uitval tegen de joden, wordt gevolgd door voorschriften over het huwelijksleven enzovoorts. De Koran wordt dan ook, literair gezien, gekenmerkt door een volslagen structuurloosheid die voor westerse lezers verbijterend is* en die des te meer onbegrijpelijk is omdat de Koran in feite slechts één auteur of beter gezegd bron kent, Mohammed. De hoofdgedachten van de islam – waaronder: ‘Allah heeft de ongelovigen verdoemd, en zij zullen in dit nabije leven met geweld worden bestraft en daarna tot in eeuwigheid branden in het vuur van de hel’ – worden daarbij tot in de treure herhaald.

TRIOMF EN LIJDEN IN KORAN EN BIJBEL

In de korte tijdspanne na het optreden van Mohammed waarbinnen de Koran is neergeschreven, en ook nog vele eeuwen lang daarna, kende de islam alleen maar verbluffende en indrukwekkende (militaire) triomfen. Die zijn begonnen onder Mohammed: Hij heeft de door hem verkondigde versie van het monotheïsme met bloedig geweld opgelegd aan de bewoners van het Arabische schiereiland, door middel van een burgeroorlog waarin wapenstilstanden wederzijds verraderlijk werden geschonden en die in 630 definitief door Mohammed werd gewonnen. Hij heeft zich daarbij met militair middelen meester gemaakt van bijv. de Jodenkolonies die zich toen in Arabië bevonden* en uiteindelijk van de heilige plaats van het veelgodenom, Mekka. Men kan Mohammemed met recht een oorlogszuchtige profeet noemen.*

Zijn gewelddadige aanpak is door zijn volgelingen voortgezet, eveneens met veel success. Binnen een eeuw hadden de arabische islamieten – zogeheten Saracenen – al onder meer het Midden-Oosten, Noord-Afrika en ruimshoots beschreven: denk aan de verovering en totale

36

godsbeeld, en de feitelijke ontwikkelingen – de verovering van Kanaän, culminerend in de vestiging van het koninkrijk van David en Salomo dat de regio domineerde – leken hen hierbij in het gelijk te stellen.

Doch terwijl de joden langdurig de tijd genomen hebben om latere en voor hen uiterst pijnlijke ervaringen die dit primitieve godsbeeld volstrekt logenstrafden, zoals hun onderwerping en verbanning door Assyriërs en Babyloniërs, in hun Tenach (het Oude Testament) te incorporeren, hebben de islamieten hun aanvankelijke en evenzeer primitieve godsbegrip overijld, zonder reflectie of tegenspraak, zonder discussie en bezinning, in de Koran gecanoniseerd en onaanstaarbaar gemaakt. Zij leken hierbij vervolgens vele eeuwen lang – tot ca. 1800 – door de formidabele en voortdurende militaire triomfen van Saracenen en Turken in het gelijk te worden gesteld. En zij zijn in grote religieuze en psychologische problemen komen te verkeren nu de westerse beschaving zich sedertdien langdurig, met name ook militair, aan hen superieur heeft getoond – in weerwil van de Koran.*

Overigens begint de westerse wereld zelf inmiddels ook in steeds ernstiger mate nadelen te ondervinden van deze sinds ca. twee eeuwen verworven superioriteit, in de zin dat kennelijk in brede – en met name ook in opnievormende en leidinggevende – kringen elk (historisch) besef van de (onverdraagzaam, oorlogszuchtige en gewelddadige) aard van de islam verloren is gegaan.* Dat wreekt zich al lange tijd bij de aanpak van de immigratie van islamieten in West-Europa en bij de discussies over een eventuele toelating van Turkije tot de EU.

Da heeft zich eveneens ernstig gewroken bij de aanval die de Amerikanen en Britten in maart 2003 op het Irak van Saddam Hoessein hebben ondernomen. Die aanval heeft weliswaar een eclatant militair succes opgeleverd, maar daarna is een vreedzame heropbouw van Irak vele malen moeilijker en gevaarlijker gebleken dan de ‘bevrijders’ in hun onwetendheid hebben gedacht. Hun simplistische, louter politieke boodschap dat zij ‘liberty’ en ‘democracy’ zijn komen brengen blijkt volstrekt onvoldoende te zijn om begrip en respect, laat staan ethousiaste coöperatie, van de Irakezen op te roepen.

Deze ‘bevrijders’ hadden zich moeten realiseren dat democratie slechts mogelijk is op basis van een mensbeeld waarbij alle mensen vrij en gelijkwaardig zijn, behept met

verwoesting van het joodse Noordrijk (Israël) in 721 v.C. door de Assyriërs,* en aan de Babylonische ballingschap, dankzij de steun van de ene God (Allah) die exclusief aan hun kant zou staan: ‘Versaagt niet en roept niet op tot vrede, daar gijlieden als gelovigen toch de overhand hebt en Allah met u is’ (Soera 3,139, Soera 47,35). ‘Onze diennaren zijn het die tot de overwinning geholpen zullen worden, en Onze legerscharen zullen waarlijk de overwinners zijn’ (Soera 37,172-173). ‘Geschreven heeft Allah: Overwinnen zullen waarlijk ik en mijn boodschappers’ (Soera 58,21).

Dergelijke verzekeringen en aansporingen laat de Koran gepaard gaan met het type agressieve opwekking tot (moorddadige) geweldsoefening tegen ‘de ongelovigen’ en de joden dat hiervóór is geciteerd, en met opwekkingen tot zelfopoffering door de islamieten waarvoor een hemelse beloning in het vooruitzicht wordt gesteld, bijv.: ‘Wie strijdt op de weg Allah’s en dan gedood wordt of overwint, die zullen Wij een ontzaglijk loon geven’ (Soera 4,74). ‘Van diegenen die gedood zijn op de weg van Allah zal hij de daden niet te loor doen gaan; Hij zal hen rechteleiden en hun staat zalig maken, en hen in de Paradijsium doen binnengaan’ (Soera 47,4-6).

Deze aansporingen en opwekkingen worden thans door islamieten in een inferieure positie – denk aan Palestijnen en Irakezen – op grote schaal opgevolgd door het bedrijven van de ene terreurdad na de andere, vaak in de vorm van een zelfmoordactie. Volgens christelijke opvattingen houden deze daden de ernstigste misdrijven in die een mens maar kan begaan.* Volgens de islamitische pleigers ervan en hun sympathisanten zouden het echter voorbeeldige (martelaars)daden zijn – en zij worden in die opinie uitdrukkelijk gesteund door de Koran.

De christenen waren vanaf den beginne op het accepteren van en het volharren vanuit een onderdogpositie voorbereid, door de boodschap van Jezus – verkondigd terwij Palestina onder Romeinse overheersing stond – en zijn kruisdood.Vergelijk de uitspraak van Jezus: ‘Ik zend u als schapen tussen wolven; gij zult overgeleverd worden aan de rechtbanken en gesegeid in de gebedshuizen, en gij zult een voorwerp van haat zijn voor allen omwille van mijn naam; wie echter ten einde toe volhardt, hij zal gered worden’ (Mattheüs 10,16-22).²⁾ De christenen waren hiernee ook al gauw vertrouwd: denk aan de christenvervolgelingen door tirannieke en zichzelf vergoddelijkende Romeinse keizers als Nero (keizer 54-68) en Domitianus (keizer 81-96).³⁾

De Koran daarentegen biedt de islamieten dus geen enkele steun voor zo’n onderworpen, lijdende positie, anders dan een benadrukking van de primitieve, oorlogszuchtige en op een versterking van eigen superioriteitsgevoelens gerichte notie dat zij als de ‘ware gelovigen’

37

GODSBEGRIJ IN KORAN EN BIJBEL

Men kan mijns inziens met recht stellen dat de versie van het monotheïsme zoals die gepropageerd is door Mohammed en vrijwel onmiddellijk daarna is neergelegd in de Koran, met een oorlogszuchtig en exclusief godsbeeld dat het eigen superioriteitsgevoel van de islamieten ondersteunt en de gewelddadige onderwerping van ‘de ongelovigen’ verlangt, vergelijkbaar is met het primitieve beginstadium van het joodse geloof, in de periode 1250-900 v.C. Toen huldigden de joden dus eveneens zo’n

38

rede, met inzicht in wat rechtvaardig en onrechtvaardig is, met kennis van goed en kwaad.” En dat dit mensbeeld, dat onverbrekkelijk samenhangt met het godsbeeld dat men heeft,* nou juist wél onderscheid en versterkt wordt door de Bijbel, de heilige schrift van joden en christenen – zie ook Genesis 1,27: ‘God schiep de mens naar zijn beeld en gelijkenis’,* – maar niet door de Koran.*

JOODSE PROFETEN EN MOHAMMED
In het jodendom zijn het vooral de profeten geweest (zoals Elia, Jesaja, Jeremia, optredend vanaf ca. 850 v.C.) die het aanvankelijke, primitieve godsbeeld hebben hervormd en de volgende noties in de joodse religie hebben doen doordringen en zegelverden: De ene God staat niet aan de kant van de macht en het militaire success doch aan de kant van het recht; zie de confrontatie tussen de profeet Elia en koning Achab over de wederrechtelijke onteigening door de laatste van de wijngaard van Naboth (1 Koningen 21). De ene God wenst geen rituelen en offergaven doch gerechtigheid; zie Jesaja 1,10-20 en Hossea 6,6. De ene God is geen exclusief bezit van zijn ‘uitverkoren volk’, in casu de joden; zie bijv. Jesaja 45, Amos 9,7 en het boek Jona.

Ook de jood Jezus, stichter van het christendom, stond geheel in deze traditie (en werd dan ook door zijn tijd- en landgenoten met de profeten vergeleken; zie bijv. Mattheüs 16,14): ‘De duivel toonde Jezus vanaf een hoge berg alle koninkrijken ter wereld, en zegde de heerschap- pij daarvoor aan Jezus toe indien deze in aanbidding voor hem neerviel; waarop Jezus antwoordde: ‘Ga weg satan, want er staat geschreven dat de mens alleen de heer zijn God zal aanbidde en dienen’ (Mattheüs 4,9-10). ‘Gij wordt dat de heersers der volkeren hen met Ijzeren vuist regeren en dat de groten misbruik maken van hun macht over hen. Dit mag bij u niet het geval zijn; wie onder u groot wil worden, moet dienaar van u zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, moet slaaf van u wezen’ (Mattheüs 20,25-27). ‘Als gij uw gave komt brengen naar het altaar en daar schiet u te binnenvat uw broeder liets tegen u heeft, laat dan uw gave voor het altaar achter en ga u eerst met uw broeder verzoenen’ (Mattheüs 5,23). ‘Gaat en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen’ (Mattheüs 28,19).

De islamieten achten Mohammed een ‘profeet’, en anders – die definitie was ik nog verschuldigd – dan een islamiet die de daad voegt bij het in de Koran neergeschreven woord, die dit woord daadwerkelijk in de praktijk brengt. De Koran eist van de islamieten dat zij fundamenteel zijn, en gaat tegen hen die het ‘ware geloof’ alleen maar met de mond belijden – zogeheten ‘huichelaars’ – bij herhaling thans – haast nog heftiger dan tegen de ‘bevrijders’ heeft gezeegd: ‘Werdig het onkruid dat tussen het tarwe opschiet niet doch wacht tot de oogst’ (lees: joden –, bijv.: ‘Voor hen is er een pijnlijke bestraffing, omdat zij leugenachtig waren, en Allah spot met hen’

heeft, geeft hem te drinken’ (Paulus’ brief aan de Romeinen 12,20). ‘Gij zult uw medemens beminnen als uzelf’ (Mattheüs 22,38). ‘Zoals gij wilt dat de mensen u behandelen, moet gij het hun doen’ (Lucas 6,31). ‘Alwie zichzelf verheft zal vernederd en wie zichzelf vernederd, zal verheven worden’ (Mattheüs 23,12). ‘Wie niet wordt gelijk de kleine kinderen, zal het Rijk der hemelen zullen niet binnengaan’ (Mattheüs 18,3). ‘De eersten zullen de laasten, en de laasten zullen de eersten zijn’ (Mattheüs 20,16). ‘Voor een rijke is het moeilijker om in het Koninkrijk Gods te komen dan voor een kameel om door het haken steil niet alleen aan diefstal een barbaarse bakken in het vooruitzicht, maar als ook volstrekt primitief in de zin dat er geen enkel onderscheid wordt gemaakt op grond van en onder welke omstandigheden er gestolen is. Dit staat niet alleen in schrilte tegenstelling tot onze hedendaagse strafrechtspaktijk maar ook tot de casuïstische en veel mildere wijze (zie Exodus 21,37 – 22,12) waarop onderdeel al werd bejegend in de joodse Torah (Vet, onderdeel van de Tenach die door de christenen het ‘Oude Testament’ wordt genoemd).

Niccolò Machiavelli (1469-1527) heeft het Christendom daarom zelfs verweten dat het ‘de westerse wereld kwetsbaar heeft gemaakt en heeft uitgeleverd aan schurken.’¹⁾ Hij heeft daarmee pregnant tot uitdrukking gebracht dat de christelijke nederheids- en offerpingsmoraal, die hiervóór kort is weergegeven, weliswaar geschikt is voor persoonlijke vervolmaking doch wel eens nutteloos en zelfs ondermijnend kan zijn wanneer zij als grondslag voor de ordening van maatschappij en staat wordt gebruikt.²⁾ Voorheen, toen de dienstplicht in Nederland nog daadwerkelijke betekenis had, werd elke christelijke dienstplichtige man persoonlijk voor dit dilemma gesteld, want diende hij de vraag te beantwoorden of hij de voorschriften van zijn geloof zou laten prevaleren (en dus een beroep op gewetensbezwaren zou doen) dan wel de noodzaak tot verdediging van de rechtsorde in Nederland en in de wereld.

ONTSTAANSGESCHIEDENIS EN STRUCTUUR VAN KORAN EN BIJBEL
De tekst van de Koran is vastgesteld en gecanoniseerd binnen relatief zeer korte tijd – slechts enkele tientallen jaren – na het leven van zijn boodschapper Mohammed (ca. 570-632). Die werd in 611 geïnspireerd om zijn versie

39

van het monotheïsme te propageren en overheersend te maken op het Arabische schiereiland, waar de joden toen een groot aantal kolonies gevestigd hadden en het Christendom in niet onbelangrijke mate ingang had gevonden doch waar overigens nog grotendeels een heidens veerdigengeloof werd aangehangen.³⁾ De Koran kent slecht één auteur of beter gezegd bron: Mohammed, en is in feite gereidigeerd als één lange monoloog waarin zijn leet wordt uiteengezet.

Ook die staat in schril contrast met de joods-christelijke Bijbel die bestaat uit de joodse Tenach (het Oude Testament) en het christelijke Nieuwe Testament. De oken stien daarvan zijn afkomstig van vele bronnen zoals Mozes, David, joodse profeten als Elia, Jesaja, joodse geschiedschrijvers, Jezus, Paulus, andere apostelen. De Bijbel bevat vele, en levendige, discussie’s en dialogen. De Bijbelse teksten zijn opgetekend na een langdurige, soms eeuwenlange mondelinge overlevering, en vervolgens is er eeuwenlang door bewerkers en redacteuren aan de teksten gewerkt en geschaafd. Aan de beslissing welke geschriften wél en welke niet in de Bijbel opgenomen dienden te worden zijn uitgebreide en kritische discussies in synodes en kerkvergaderingen gewijd geweest.

De historische gebeurtenissen die in de Bijbel beschreven worden strekken zich dan ook uit over vele eeuwen, van ca. 1330 v.C. – volgens Sigmund Freud het tijdstip van de uittocht der joden uit Egypte onder leiding van Mozes,* beschreven in het boek Exodus – tot ca. 100 n.C. (totstandkoming van de Apokalyps van Johannes). De Bijbel is ook zeer duidelijk gestructureerd én pluriform. Zij bestaat uit circa 80 onderdelen, van het boek Genesis tot en met de Apokalyps van Johannes, die grotendeels chronologisch en overigens thematisch zijn gegroepeerd en waarvan elk een eigen onderwerp en thema heeft dat op literair en retorisch verantwoorde wijze is opgebouwd en uitgewerkt. Een beroemd voorbeeld is bijv. de Bergrede van Jezus, die zich uitsprekt over de hoofdstukken 5-7 van het evangelie van Mattheüs. Het Oude Testament

naast het strange, wettsche en patriotische gema van een boek als Deuteronomium bijv. de met twielf en angsten doorweven lyrische poëzie van het boek der Psalmen. Naast de kleur- en beeldrijke levensbeschrijvingen van Jezus in de Evangelien bevat het Nieuwe Testament bijv. de vermanende en praktische, op organisatie van de

35

34

24 al-islama

Liberal Revil 1

Liberal Revil 1

Liberal Revil 1

Liberal Revil 1

39

november-december 2007 25

er dan in ieder geval op beroepen dat wij niet alleen de ene maar ook de andere wang hebben toegekeerd, en dat het dus niet aan ons ligt wanneer er geen vreedzame coëxistentie met de islam tot stand komt. Of realiseren wij ons, in navolging van Machiavelli, dat zo'n aanpak wel eens 'de overleving van onze samenleving aan schurken' zou kunnen inhouden, en houden wij ons aan het eveneens christelijke voorschift: 'Het gezag is door God ingesteld en draagt het zwaard niet voor niets, nl. om aan de boosdoener de rechtvaardige straf te voltrekken' (Paulus' brief aan de Romeinen 13,1-4)?

Wij moeten ons daarbij realiseren dat de haatzaaif en opruijnt tot gewelddaden door middel van de Koran zich vrijwel geheel aan onze westerse ogen onttrekt hetgeen deze des te gevaarlijker maakt. Er bestaat voor islamieten nl slechts één authentieke versie van de Koran, in het Arabisch." Vertalingen worden door hen niet erkand omdat die afbreuk doen aan het bloemrijke taalgebruik in het Arabisch – volgens de islamieten dus hét bewijs dat de Koran rechtstreeks van Allah afkomstig zou zijn. De onwetendheid van niet-islamieten over de inhoud van de Koran wordt daarnaast nog eens bevorderd doordat deze inhoud jengens hen door islamieten gedissimuleerd pleegt te worden. En wanneer er al eens op voor islamieten onwelgevallige wijze uit de Koran geciteerd wordt, dan is een veel voorkomende reactie dat de vertaling onjuist zou zijn.⁴²

Ook de ideologie van het nationaal-socialisme stond fundamenteel vijandig tegenover de westerse, joods-christelijke beschaving, en datzelfde gold voor de ideologie van het communisme – zoals wij ten koste van tien-tallen miljoenen slachtoffers hebben moeten ervaren. Laten wij nou eindelijk eens lering trekken uit de geschiedenis, zoals bijv. Machiavelli gedaan heeft: 'Mensen komen vaak bedrogen uit als ze denken arrogantie met inschikkelijkheid te kunnen beteugelen; inschikkelijkheid blijft heel vaak niet alleen zinloos maar zelfs schadelijk, vooral ten opzichte van agressieve opposenten' (Discorsi 2-14,1-2). In plaats daarvan hebben wij ons echter tot dusver, wat de islam betreft, door ideologische platitudes en gemakzuchtige 'wishful thinking' – over de 'maakbaarheid van een multiculturele samenleving' en over de vanzelfsprekendheid van een vreedzame coïxistente ofwel accommodatie tussen de islam en onze westerse en joods-

christelijke samenleving en cultuur – en dus in felte door luiheid, lafheid en vervijtbare onwetendheid onttrent elementaire fouten laten verleden tot een herhaling van dezelfde fouten waarvan wij toch in het recente verleden zulke rampzalige gevolgen hebben ondervonden.⁴³

Het verspreiden en openbaarmaken, en het daartoe in voorraad hebben, van de Koran in zijn huidige vorm – met zijn talrijke uitlatingen die beliedigend en discriminerend en bedreigend zijn jegens, en aanzetten tot haat jegens en tot het plegen van geweldsmisdrijven (zelfs moord en doodslag) tegen niet-islamieten in het algemeen ('de ongelovigen') en jegens/tegen Joden en niet-fundamentalistische islamieten (zg. 'huichelaars') in het bijzonder – houdt een ernstig misdrijf in (art. 137e en art. 132 Wetboek van Strafrecht). Daaraan dienen bijbehorende consequenties te worden verbonden," en de vrijheid van godsdienst vormt hiervoor geen belemmering, integendeel.

Indien zich in ons land bijv. aanhangers zouden vestigen van een religie die het brengen van mensenoffers vereist," dan kan ook dit niet worden getolereerd. Het is evenmin acceptabel, en levert eveneens een strafbaar feit op (art. 149 Wetboek van Strafrecht), indien een religieuze groepering hier te lande polygamie zou propageren en zou wensen te bedrijven." De godsdienstvrijheid is niet absoluut, maar geldt 'behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet' (art. 6 Grondwet). De strafwet mag ook en zeker in godsdienstig verband niet worden geschonden. De joodse en christelijke religies vergen van hun aanhangers aanzienlijk méér dan alleen het inacht-nemen van de strafwet.⁴⁴

Wat de Koran betreft zou een praktische, accomoderende oplossing kunnen zijn dat daarvan (door islamistische roducteuren) een legale versie wordt vastgesteld, waarin alle opwekkingen tot haat en tot het plegen van misdrijven zijn geëlimineerd. Zo'n beschaaftde versie – en vertalingen daarvan – kan/kunnen dan wél voor verspreiding, gebruik en verkondiging in Nederland worden vrijgegeven.

Atatürk, onder wiens leiding Turkije in 1922 drastisch hervormd is, zag de islam als een hoofdoorzaak van de achterlijkheid van het Ottomaanse rijk. Hij heeft echter destijds nagelaten om de verspreiding en openbaarmaking van de Koran in Turkije te beperken tot een aldus gezuiverde,

beschaaftde versie. Dit zou wel eens een belangrijke oorzaak kunnen zijn waarom Turkije het nog steeds niet heeft gebracht tot een seculiere democratie naar westers model, met respectering van de mensenrechten.

De voornoemde aanpak moet in ieder geval kunnen rekenen op een grote steun van de zijde van de islamieten in ons land. Dat blijkt bly, uit de mediaraapportages die gewijd zijn geweest aan de moord (op 2 november 2004 te Amsterdam) door Mohammed Bouyeri op cineast Theo van Gogh: (Vrijwel) alle islamieten die daarbij aan het woord kwamen, gaven de verzekering dat zij de islam op een vreedzame en vredelievende wijze willen belijden en dat zij een fundamentalistische geloofsbeleving – waarin metterdaad gevolg gegeven wordt aan de oprulpin-gen in de Koran, zoals de moordenaar van Van Gogh gedaan heeft – van de hand wijzen. Ook de overgrote meerderheid van de islamieten in ons land – die kennelijk bestaat uit niet-fundamentalisten ('huichelaars' dus volgens de Koran) – is de tot haat en geweld aanzettende passages in de Koran blijkbaar liever kwijt dan rijk.⁴⁵ Om het in christelijke termen te formuleren (vgl. de parabel van de zaaiër, Mattheüs 13,4-23): Het kwaad aardige zaad van de Koran valt bij slechts een fractie van de islamieten in vruchtbare bodem. Maar daar levert het dan wel – en dat is het probleem – honderdvoudig schadelijke vrucht op.

In de jaren omstreeks 1985 werd door het christelli-jke echtpaar Goeree een eigen en aanstootgevende Bij-bel-interpretatie gepropageerd, door middel van privédzingsactiviteiten – die op veel kleinere schaal plaats-vonden dan waarvan sprake is bij de verspreiding van de Koran –, op vreedzame wijze en in het gebruikmaking van de Nederlandse taal – dus openlijk en controleerbaar, anders dan bij de Koran het geval is. Die Bijbel-interpretatie was vele malen onschuldiger dan de hiervóór geciteerde Koranekten: Het echtpaar betoogde dat al dat-gene wat de joden vanaf omstreeks 33 n.C. is overko-men, met name ook de vervolging van en moord op 6 miljoen joden door het Nazi-regime, aan henzelf te wijten is omdat zij bij het proces van Jezus voor Pilatus gekozen hadden voor vrijlating van de moordenaar Barabbas en voor kruisiging van Jezus (Mattheüs 27,15-26). Deze opvatting werd niettemin kwetsend jegens joden geacht, en aan het echtpaar is deswege een strafrechtelijke ver-oordeling en een civielrechtelijk verspreidings- en open-

baarmakingsverbod opgelegd, door de Nederlandse rech-ter op initiatief van joodse en christelijke organisaties en van het Openbaar Ministerie.⁴⁶

Waar wachten wij dan nog op wat de Koran betreft, die de privé-opvattingen van de oorlogszuchtige arabier Mohammed (ca. 570-632) over het monothéïsme weer-geeft, en die – met volstrekte en grove ondermijning van onze rechtsorde – de wijze waarop Mohammed zijn opvattingen destijds op het Arabisch schierelland heeft weten te doen zegelieren – met politieke en militaire, bloedige machtsmiddelen – aan de islamieten ter navol-ging voorhoudt? Alsof dat de opdracht zou zijn van de ene, eeuwige en universele, rechtvaardige en barmhartige God, schepper van hemel en aarde, die van ons liefde, hoop en trouw vraagt.⁴⁷

M.S.H. Frankenvrij heeft onder andere naam gepubliceerd over onder meer: staatsrecht en staatkundige vernieuwing en burgerlijke ongehoorzaamheid.

NOTEN

- Zie bijv. het artikel 'Integratie hapert, vindt de poli-tiek' in *NRC Handelsblad* van 13 december 2005, waarin onder meer wordt vermeld: Marokkaanse en Turkse kinderen hebben nog steeds aan het einde van de basisschool een achterstand van gemiddeld 2 tot 2,5 jaar. De jeugdwerkloosheid onder de Turkse en Marokkaanse jongeren is 24 percent, twee keer zo groot als onder autochtone jongeren. De segregatie in de grote steden neemt toe doordat met name Tur-ken en Marokkanen in steeds sterkere mate bij elkaar gaan wonen. Zowel van de autochtone Nederlanders als van de Turken en Marokkanen vindt de helft dat de wes-terse leefwijze niet samengaat met die van islamieten.
- In Turkije worden islamieten die zich tot het christen-dom bekeren nog steeds dodelijk belagd, en wordt christenen het leven zodanig onmogelijk gemaakt dat zij in de afgelopen 40 jaar massaal – met ca. 150.000 – zijn geëlimineerd: zie bijv. het artikel 'Christenen beta-len rekening uit verleden' in *NRC Handelsblad* van 25 november 2006.
- Ik beschik over de 8e druk, van 1982, uitgegeven door Elsevier.
- Mijn citaten uit de Bijbel zijn ontleend aan de zg. Wil-

lem Bible Translations, 1973, 1977, 1983, 1988, 1996, 2001, 2004, 2007, 2008, 2010, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929, 2930, 2931, 2932, 2933, 2934, 2935, 2936, 2937, 2938, 2939, 2940, 2941, 2942, 2943, 2944, 2945, 2946, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956, 2957, 2958, 2959, 2960, 2961, 2962, 2963, 2964, 2965, 2966, 2967, 2968, 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 2984, 2985, 2986, 2987, 2988, 2989, 2990, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2996, 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015, 3016, 3017, 3018, 3019, 3020, 3021, 3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027, 3028, 3029, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048, 3049, 3050, 3051, 3052, 3053, 3054, 3055, 3056, 3057, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3066, 3067, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073, 3074, 3075, 3076, 3077, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3086, 3087, 3088, 3089, 3090, 3091, 3092, 3093, 3094, 3095, 3096, 3097, 3098, 3099, 3100, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110, 3111, 3112, 3113, 3114, 3115, 3116, 3117, 3118, 3119, 3120, 3121, 3122, 3123, 3124, 3125, 3126, 3127, 3128, 3129, 3130, 3131, 3132, 3133, 3134, 3135, 3136, 3137, 3138, 3139, 3140, 3141, 3142, 3143, 3144, 3145, 3146, 3147, 3148, 3149, 3150, 3151, 3152, 3153, 3154, 3155, 3156, 3157, 3158, 3159, 3160, 3161, 3162, 3163, 3164, 3165, 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172, 3173, 3174, 3175, 3176, 3177, 3178, 3179, 3180, 3181, 3182, 3183, 3184, 3185, 3186, 3187, 3188, 3189, 3190, 3191, 3192, 3193, 3194, 3195, 3196, 3197, 3198, 3199, 3200, 3201, 3202, 3203, 3204, 3205, 3206, 3207, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3216, 3217, 3218, 3219, 3220, 3221, 3222, 3223, 3224, 3225, 3226, 3227, 3228, 3229, 3230, 3231, 3232, 3233, 3234, 3235, 3236, 3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3253, 3254, 3255, 3256, 3257, 3258, 3259, 3260, 3261, 3262, 3263, 3264, 3265, 3266, 3267, 3268, 3269, 3270, 3271, 3272, 3273, 3274, 3275, 3276, 3277, 3278, 3279, 3280, 3281, 3282, 3283, 3284, 3285, 3286, 3287, 3288, 3289, 3290, 3291, 3292, 3293, 3294, 3295, 3296, 3297, 3298, 3299, 3300, 3301, 3302, 3303, 3304, 3305, 3306, 3307, 3308, 3309, 3310, 3311, 3312, 3313, 3314, 3315, 3316, 3317, 3318, 3319, 3320, 3321, 3322, 3323, 3324, 3325, 3326, 3327, 3328, 3329, 3330, 3331, 3332, 3333, 3334, 3335, 3336, 3337, 3338, 3339, 3340, 3341, 3342, 3343, 3344, 3345, 3346, 3347, 3348, 3349, 3350, 3351, 3352, 3353, 3354, 3355, 3356, 3357, 3358, 3359, 3360, 3361, 3362, 3363, 3364, 3365, 3366, 3367, 3368, 3369, 3370, 3371, 3372, 3373, 3374, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379, 3380, 3381, 3382, 3383, 3384, 3385, 3386, 3387, 3388, 3389, 3390, 3391, 3392, 3393, 3394, 3395, 3396, 3397, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3404, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3411, 3412, 3413, 3414, 3415, 3416, 3417, 3418, 3419, 3420, 3421, 3422, 3423, 3424, 3425, 3426, 3427, 3428, 3429, 3430, 3431, 3432, 3433, 3434, 3435, 3436, 3437, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3452, 3453, 3454, 3455, 3456, 3457, 3458, 3459, 3460, 3461, 3462, 3463, 3464, 3465, 3466, 3467, 3468, 3469, 3470, 3471, 3472, 3473, 3474, 3475, 3476, 3477, 3478, 3479, 3480, 3481, 3482, 3483, 3484, 3485, 3486, 3487, 3488, 3489, 3490, 3491, 3492, 3493, 3494, 3495, 3496, 3497, 3498, 3499, 3500, 3501, 3502, 3503, 3504, 3505, 3506, 3507, 3508, 3509, 3510, 3511, 3512, 3513, 3514, 3515, 3516, 3517, 3518, 3519, 3520, 3521, 3522, 3523, 3524, 3525, 3526, 3527, 3528, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3534, 3535, 3536, 3537, 3538, 3539, 3540,

Ahmadiyya, vredestiters onder de moslims

door RINUS VAN WARVEN

15 JANUARI 2005 - KAMPEN - De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap kwam onlangs in het nieuws toen zij in Kampen een gemeentelijke vergunning vroeg om met een kraam op de markt te staan om over hun religie te vertellen. Gaat het om een fundamentalistische stroming binnen de islam?

‘Absoluut niet’, legt Abdul Aala uit, ‘we zijn eerder vrijzinnig. Maar wij keren terug naar de basis, naar de bron, naar de koran en de gezegden van de profeet. Wij zijn fundamenteel, maar niet fundamentalistisch. Als je fundamenteel bent, ben je principieel, maar niet radicaal.’

Abdul Aala is afkomstig uit Pakistan. Hij is voorzitter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland, afdeling Arnhem. De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

is de naam van een groepering binnen de islam, die in 1889 in India werd gesticht door Mirza Ghulam Ahmad (1835-1908). Ahmad is in de visie van de Ahmadi’s de beloofde Mahdi (de door God geleide Hersteller) en Masih (Messias).

Ahmadiyya beschouwt Mirza Ghulam Ahmad als de (allang) verwachte wereldhervormer. Hij zou gekomen zijn “met de geest en kracht van alle profeten van God”. De opvattingen zijn grotendeels gelijk aan die van de orthodoxe variant van de islam. De verschillen zijn met name te vinden in de opvattingen over Christus, de djihaad (heilige oorlog) en die over het profeetschap van de beloofde Messias. Christus zou de kruisiging hebben overleefd en vervolgens zijn gemigreerd naar Kashmir (India), waar hij op de hoge leeftijd van 120 jaar zou zijn overleden. Zijn graf zou zich bevinden in Srinagar. Vol-

gens Aala gaat het bij deze wereldhervormer om de Messias, waarop zowel de christelijke wereld als de moslims zaten te wachten.

Vrede

De Mehdi, de Messias, is in de visie van de Ahmadiyya Moslims op aarde gekomen om de vrede en de liefde in de wereld te herstellen. ‘Hij verbiedt alle soorten religieuze oorlogen.’ De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelooft dus niet in de interpretatie van het begrip djihaad zoals dat door vele moslims wordt beleden. Het begrip djihaad verwijst volgens Adbul Aala naar de innerlijke strijd in de mens. ‘Het gaat niet om een uiterlijke oorlog tussen twee partijen. Wie zijn hart schoonmaakt, maakt de wereld schoon.’ Er is volgens Aala wereldwijd nog nooit een Ahmadi wegens geweldsdelicten met politie of justitie in aanraking gekomen. ‘Ahmadi’s vallen niemand aan.

Alleen wie aangevallen wordt heeft het recht zich te beschermen. Zij hebben geleerd: je vecht met het woord, aan de tafel. De beloofde Messias heeft gezegd: ik ben de koning van de pen en het papier. Als volgelingen van deze Mehdi proberen we wereldwijd de liefde te verspreiden,’ zo legt Aala uit.

Niet-moslim

Volgens de klassieke islam is de opvatting van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap afwijkend van de zuivere leer. En omdat Ahmadiyya zegt de ware en werkelijke islam te vertegenwoordigen, zijn hun opvattingen een steen des aanstoots voor vele andere moslims. Abdul Aala vluchtte jaren geleden uit zijn geboorteland Pakistan. De Pakistaanse regering heeft de Ahmadi’s in 1974 formeel tot niet-moslims verklaard. Deze niet moslim-verklaring werd zelfs in de Pakistaanse grondwet opgenomen. ‘Dat bete-

kent dat mensen niet voor een baan bij de overheid in aanmerking kunnen komen. Ze kunnen niet vrij aan hun bestaansrecht werken. Voor je mening uitkomen is verboden. Wij worden als verraders van de islam gezien.’ Je mag je kinderen zelfs geen moslimnamen geven. Zo ver gaat de onderdrukking,’ aldus Aala.

Zending

De Ahmadiyya Beweging ontplooit vele zendingsactiviteiten, waardoor er in 176 landen moslim-centra zijn ontstaan. Officiële bronzen geven aan dat er inmiddels meer dan tien miljoen aanhangers zijn, waarvan de meeste in Pakistan, Indonesië, West-Afrika, Europa en de Verenigde Staten woonachtig zijn. De beweging, die haar hoofdzetel in Rabwah (Pakistan) heeft, maakt zelf gewag van maar liefst 200 miljoen aanhangers. Als gevolg van hevige vervolgingen van Ahmadi Moslims in Pakistan is het huidige

hoofd van de gemeenschap, Hazrat Mirza Masroor Ahmad, de vijfde opvolger, naar Londen uitgeweken.

De beweging is vanaf de jaren ‘30 actief in Nederland. In 1955 werd de Mobarak Moskee in Den Haag officieel in gebruik genomen. Het nationale gemeenschapscentrum ‘Bait-un-Noer’ in Nunspeet werd in 1984 opgericht. De Nederlandse tak telt een kleine 1000 leden, verspreid over 13 afdelingen.

Artikel uit De Stentor van 15-01-2005



Berichten over hem hadden het dorpje Taif al bereikt. En daar was hij nu, zonder wapens of gevolg, een eenzame mens met slechts één metgezel: Zaid. De dorpe-lingen beschouwden hem als een lastpost om mee af te rekenen, alleen al om hun stamhoofden te plezieren. Ze stuurden de zwervers en straatjongens op hem af, die hem met stenen bekogelden en hem uit de stad dreven. Zaid was gewond en ook de Profeet^s begon erg te bloeden. Maar de achtervolging bleef volhouden totdat het weerloze tweetal vele kilometers buiten Taif was. De Profeet^s was erg verdrietig en weigerde het aanbod van een engel die nederdaalde en vroeg of hij wilde dat zijn vervolgers zouden worden vernietigd. ‘Nee’, antwoordde de Profeet^s. ‘Ik hoop dat onder hen toch de mensen geboren worden die de Ene God aanbidden.’

—*Hazrat Mirza Bashiruddin
Mahmud Ahmad^{ra}*

KHALIFATUL MASIH II

The Life of Muhammad. Rabwah 1955, p. 23



Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}

Khalifatul Masih v, de vijfde opvolger van de stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, en de tegenwoordige geestelijk leider (*khalifa*).

Na het overlijden van de Beloofde Messias^a in 1908 werd Hazrat al-Haj Hakim Nooruddin^{ra} zijn eerste kalief. Na diens dood in 1914 werd hij opgevolgd door Hazrat al-Haj Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra}. Hij leidde de gemeenschap tot 1965. De derde opvolger was Hazrat Hafiz Mirza Nasir Ahmad^{ra}. Hazrat Mirza Tahir Ahmad werd op 10 juni 1982 gekozen tot Khalifatul Masih iv. Onder zijn bezielen- leiding is de gemeenschap uitgegroeid tot 200 miljoen leden. Op 22 april 2003 werd de vijfde en huidige *khalifa* benoemd. Hij vervulde eerder taken in verschillende religieuze functies, in het onderwijs, en werkte vanuit zijn agrarische opleiding onder andere aan het verbeteren van de landbouw in Afrika.

Vanuit een bescheiden begin, iets meer dan 100 jaar geleden, is de gemeenschap uitgegroeid tot een dynamische kracht in de huidige wereld van de godsdienst.

Onze leden – mannen, vrouwen en kinderen – hebben hun eigen organisaties op afdelingsniveau naar leeftijdsgroep. Ook draagt ieder lid een deel van zijn of haar inkomsten bij aan de fondsen van de gemeenschap voor het omvangrijke netwerk

van plaatselijke, landelijke en internationale organisaties, zoals missies, educatieve instellingen, ziekenhuizen, drukkerijen, literatuur, bijeenkomsten, enz.

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap verstrekt informatie over de Islam o.a. d.m.v. tv-uitzendingen (MTA) en geeft publicaties uit waaronder 54 vertalingen van de Heilige Koran. Zij heeft vestigingen in meer dan 175 landen.

In Nederland is de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap werkzaam sinds 1947, en telt thans 12 regionale afdelingen. In 1955 werd door de gemeenschap in Den Haag de eerste moskee van Nederland, de Mobarak Moskee, geopend. De Nederlandse vertaling van de Heilige Koran zag het licht in 1953.

Voor bezoek aan de moskee, individueel of in groepen, informatie over de Islam, gratis folders, literatuur, lezingen, etc., wordt u verzocht contact op te nemen met de imam van de Mobarak Moskee.

MTA Sinds 1994 zendt de televisiezender MTA (Muslim Television Ahmadiyya International) 24 uur per dag programma's uit in verschillende talen. MTA biedt een alternatief voor de hedendaagse televisiezenders en tracht educatieve programma's te verzorgen voor zowel jong als oud. De technische details voor ontvangst van MTA in Nederland zijn als volgt:

Satelliet: Hotbird 4

Positie: 13 Graden Oost

Beam: Wide | Systeem: Digitaal

Videofrequentie: 10722 MHz

Polarisatie: Horizontaal

Video PID: 1004

Audio: Urdu: 1204, Engels: 1304, Arabisch: 1404,

Frans: 1504, Duits: 1604, Bengali: 1704.

Voor meer informatie: *MTA International*

P.O. Box 12926, | Londen SW18 4ZN Uk

T: 0044- 2088 700922 | F: 0044- 2088 750249

E: info@mtaintl.org

Internet: <http://www.alislam.org>



Het is de plicht van de Ahmadiyya gemeenschap om te bidden voor de gehele mensheid. Deze opdracht is aan ons gegeven door de Mahdi, vrede zij met hem. (...) Hij legde uit dat de Islam een tweeledige plicht inhoudt: de eerste is onze plicht jegens de Almachtige God en de tweede is onze plicht jegens de mensen. De mensheid houdt ook in degenen die God ontkennen en Hem bestrijden. Dit zijn zulke mensen die hebben verkondigd de naam van God uit de wereld te bannen en Zijn bestaan uit de hemelen weg te blazen. God heeft ons geboden om ook voor hen te bidden. Daarom bidden wij dat zij rechtgeleid mogen worden; want zij zijn verstoken van ware liefde voor God.

—*Hazrat Mirza Nasir Ahmad*th

KHALIFATUL MASIH III

Opening Addresses delivered by Hazrat Khalifatul Masih iii
at the Annual Conferences held at Rabwah,
1965-1976. Ascot Press Londen 1976;
p. 68 (1974)

Liefde voor
Jedereen,
Haat voor
Niemand.

al-islam leert:

- gelijkheid van alle mensen
- geen dwang in de godsdienst
- eerbied voor alle profeten
- universele broederschap
- geen zonde als erfenis
- de onmetelijke liefde en genade van God
- de Belofte Messias is gekomen